

NIEUWS

Winterserietocht op 17 januari vanuit Eindhoven: een vooruitblik

OLATNieuws-redactie neemt afscheid van Ad van Asten

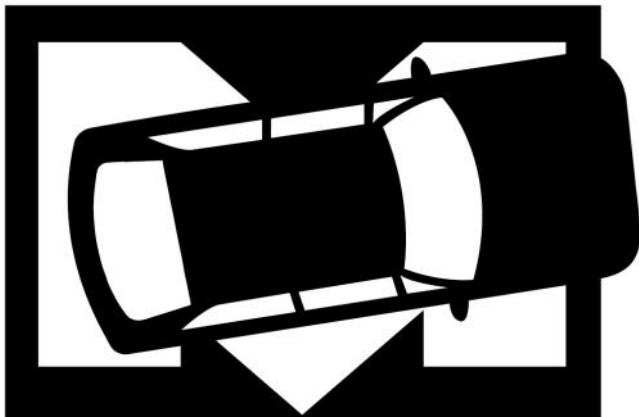
Interview met het scheidende team van de commissie Clubreizen

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*Een nieuw jaar,
met veel nieuwe leden,
voor wie op zondag
13 december jl.
een welcomsbijeenkomst
plaatsvond in Oirschot.
Natuurlijk werd er
ook gewandeld!*

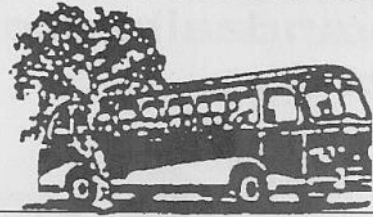

M.V.D. HEIJDEN AUTOCENTRUM ZIJTAART

WWW.MVDHEIJDENZIJTAART.NL

PASTOOR CLERCXSTRAAT 34
5465 RH ZIJTAART, 0413-363374
INFO@MVDHEIJDENZIJTAART.NL

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

Raaijmakers...maakt het!

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373

E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

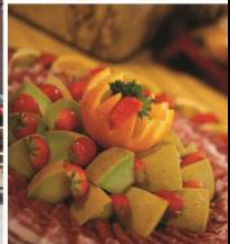
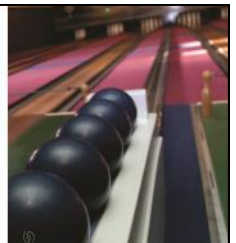
www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut

de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Gerda Woestenberg (coördinatie)
Lineke den Boer, Mariet Ahlers, Lies Wesseling, Gerda Woestenberg (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)
Harrie Paulissen (bestuursafgevaardigde)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 24 januari 2016

olatnieuws@olat.nl

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Warm welkom voor nieuwe OLAT-leden	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Dagwandeltochten	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
OLAT Nieuws <i>Otto Ahlers</i> / Nieuws kort	7
Onze jarigen/Ledenadministratie <i>Jet Dreesen</i>	8
Van de bestuursafdeling	9
Vooruitblik Winterserietocht Eindhoven <i>Myriam van den Berg</i>	10-11
Redactie neemt afscheid van Ad van Asten <i>Mirjam Kies / Otto Ahlers</i>	12-13
In memoriam: Bert de Boer	13
Interview met team Toon van Wordragen (Clubreizen) <i>Mirjam Kies</i>	14-15/18
LPS: Eindstand clubkampioenschap 2015 <i>Frank Marchand</i>	16
LPS: Clubkampioenen 2015: gefeliciteerd! / Agenda <i>Frank Marchand</i>	17-18
Centurion bijeenkomst in Wijk en Aalburg <i>Rick Liesting</i>	19
Brabants Vennenpad (1) <i>Frans Mandos en Ton Coppens</i>	20-21
De oversteek van het Reuzengebergte (2) <i>Kees van Vessem</i>	22-24
Via Lusitana, vanaf Oost-Algarve in Portugal (4) <i>Anneke en Herman Lieven</i>	25-27
Wandelen in Nieuw Zeeland (8) <i>Rinda Scheltens</i>	28-30
Wandelverslagen <i>Kees en Inge Mol</i> / Wandelgroep Oirschot - info	30/31

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

WARM WELKOM VOOR NIEUWE OLAT-LEDEN

Wat een leuk initiatief van het OLAT-bestuur: op zondag 13 december waren alle nieuwe OLAT-leden uitgenodigd in café 't Kroegske in Oirschot om kennis te maken met het bestuur en andere wandelaars. Twintig mensen gaven gehoor aan die oproep en zij druppelden op zondagochtend tussen 9.00 en 9.30 uur binnen. Ze werden verwelkomd met een lekker kopje koffie of thee door de eigenaar, zelf ook een fanatiek wandelaar. Daarnaast waren er ouwe getrouwen die iedere zondagochtend in Oirschot lopen. OLAT deed niet flauw en ook zij kregen allemaal een lekker bakkie.

Even voor half 10 nam Harrie Paulissen, secretaris van OLAT, kort het woord. Hij heette nieuwe en "oude" leden welkom. Hij vertelde dat we eerst zouden gaan wandelen en dat er daarna ruimte was om in gesprek te gaan met de bestuursleden en de andere aanwezige lopers.

Om half 10 vertrokken we voor een tocht van ± 12 km die o.a. door de Mortelen ging. Het was een OLAT-waardige tocht: weinig verharde wegen, veel paadjes en dankzij de regen van de dagen ervoor flink wat modder. Een prima kennismaking met OLAT-wandelingen van de winterserie. Ad Verbakel zou trots geweest zijn!

Gelukkig bleef het droog op een paar druppels na en na ruim twee uur kwamen we terug. Daar werden we bij De Stapperij ontvangen met koffie, thee en een heerlijk warme appelflap. Joop Wesseling, onze voorzitter, heette iedereen nogmaals welkom en nam de wandelaars mee door een aantal activiteiten van OLAT. Daarna werden de bestuursleden met hun "expertise" voorgesteld en was er ruimte voor vragen. Veel vragen waren er niet. Onder het genot van een laatste consumptie werd er nog een tijdje gezellig met elkaar gepraat. Ik eindig met mijn eerste zin: wat een leuk initiatief van het OLAT-bestuur. Beslist voor herhaling vatbaar!

101 NIEUWE LEDEN IN 2015

OLAT heeft een heel succesvol nieuw ledenjaar gehad. Er meldden zich 101 nieuwe wandelaars aan! Het eerste warm welkom gemist? Geen nood, er komt een 2e kennismakingsbijeenkomst op zondag 13 maart 2016. De formule is zoals op 13 december: vanaf 9.00 uur zijn de nieuwe leden welkom bij 't Kroegske in Oirschot. Om half 10 start de wandeling van ± 12 km en daarna is er ruimte om kennis te maken met de bestuursleden en de activiteiten van OLAT.

Enne.....we gaan door: op naar de 1000 leden vóór 2017.

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxtel@home.nl

Pieter van Doorn 0492-382210
pvandoorn@onsbrabantnet.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
19 jan	Winter-ommetje	De Ketting, 0411 673030 Bosscheweg 74, 5283 WB Boxel
2 febr 2)	Slingeren door bos en park	Café-zaal 't Aambeeld, 0492-537035 Dorpsstraat 38, 5708 GJ Stiphout (Helmond)
16 febr 2)	Dorvenroute	Zomerhof, 040-2068207 Maastrichterweg 265, 5556 VB Valkenswaard
1 mrt 2)	Smokkelaars-route	Herberg in het Wilde Zwijn, 0497-745080
15 mrt	De Hamert/ Maasduinen	Cafe Het Centrum, 0478-502660 Catharinastraat 18, 5856 AT Wellerlooi
1)	<i>geen cafépauze</i>	
2)	<i>cafépauze op startplaats</i>	

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA	
Datum	Startpunt
12 januari	De Beckart
19 januari	De Vriendschap
26 januari	Oud Rooy
2 februari	Den Toel
9 februari	De Beckart
16 februari	De Vriendschap
23 februari	Oud Rooy
1 maart	Den Toel

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

WANDELGROEP OIRSCHOT

Wandelgroep Oirschot heeft haar eerste zomerprogramma afgesloten. Vanaf begin april is er elke woensdag om 19.00 uur gewandeld vanuit Dinercafé 't Kroegske in Spoordonk met prachtige tochten in de omgeving.

Vanaf zondag 4 oktober is gestart met een winterprogramma.

Voor meer informatie: zie pagina 31

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2016

12 maart	GR 5	Nessonvaux-Visé	23 km
23 april	GR 578	Villettes-Quarreux	28 km
4 juni	GR576	Ocquier-Huy	25 km
24 sept.	GR573	Pepinster-Eupen	24 km
22 okt.	GR573	Hockai-Theux	23 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Alleen mogelijk na vooraf informeren bij Isis La Croix of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering, mits uiterlijk 10 dagen vooraf gemeld, wordt de betaling doorgeboekt naar de volgende tocht, of kan (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:

Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Leende (Jagershorst)	07:45 uur
Weert (NS station)	07:45 uur
Nederweert (AC-restaurant A2)	08.00 uur

Tijden:

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Isis La Croix 06-38255805
(bij voorkeur tussen 18.00-20.00 uur)
clubreizen@olat.nl

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau:	geopend vanaf	07.15 uur (06.30 uur)
	inschrijving vanaf	07.30 uur (06.45 uur)
	finish voor	17.00 uur (19.00 uur)

Afstanden:	Starttijden:
50-60 km	07.00-07.30 uur (20 maart)
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:	10 km	€3,50
	15 km	€4,00
	20 km	€4,50
	30 km	€5,00
	40 km	€5,00
	50-60 km	€5,50

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden €2,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Bondsleden €1,00 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: beschikbaar op startbureau
gps-wandelen@olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 17 januari 2016	5631 BZ Eindhoven Eef Kamerbeek Atletiekcentrum J.C. Dirxpad 7
Zondag 21 februari 2016	5556 VK Borkel en Schaft Feesterij-Camping Dommelvallei Schafterdijk 9
Zondag 20 maart 2016	5062 SH Oisterwijk Brasserie Kleijn Speijk Bosweg 140

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parakoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems, Antoinet Gooren

Clubreizen

Isis la Croix (*informatie*),
06-38255805
(bij voorkeur tussen 18.00-20.00 uur)
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Riet Emans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
olat-wandeldagen@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter

Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Secretaris

Harrie Paulissen
Spoordonkseweg 35
5688 KB Oirschot
06-53749249
secretaris@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

**Bestuurslid
Communicatie**
VACATURE

Bestuurslid

Otto Ahlers
Stillendijk 36
5657 AV Eindhoven
040-2419514
o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert † de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

GPS-wandelen, ook bij OLAT

OLAT is op veel terreinen erg actief: Langeafstandwandelen, Winterserie, OLAT-Wandeldagen enz. Maar er is nog meer. Wat te denken van gps-wandelen, waar ik het nu over wil hebben. Daar zijn we nog maar net mee begonnen en het ziet er naar uit dat dat wel gaat lopen, letterlijk.

Enkele jaren geleden kaartte ik het in een bestuursvergadering aan als nieuwe service naar de wandelaar toe. Er werd meteen enthousiast op gereageerd. Ik had er al over nagedacht hoe een en ander vorm te geven en met Johan van de Sande contact gezocht omdat hij al gps-tracks maakte voor o.a. Rooise Wandelingen. Johan stelde voor om eens te gaan praten met de Keistampers in Boxtel, die dit al langer doen. Daar hebben we de nodige tips gekregen. Ik ben toen gaan overleggen met de routebouwers over de uitvoering. Om niet meteen hoge kosten te maken ben ik eerst met mijn eigen gps-ontvanger met hen meegelopen. Onderweg het een en ander uitgelegd en laten zien. Toen werd meteen besloten dit wat serieuzer uit te werken.

Daarna moesten de routebouwers zelf met een gps-ontvanger gaan lopen. Dat is nog niet het moeilijkste, die zet je aan en stop je in je zak of rugzak. Maar ze moesten het apparaat verder ook leren kennen en ook nog een programma op de pc gebruiken om de opgenomen tracks wat te schonen. Deze mensen kregen er dus een echte taak bij en dat hebben ze prima opgepakt. Voor Johan, als ervaren gps-wandelaar en routebouwer, een gemakkelijke opdracht. Ad Verbakel en Theo van Boxmeer werken erg hard om het onder de knie te krijgen.

Een testgroep van ongeveer 15 personen heeft zich aangemeld en daarmee ben ik van start gegaan. De proefpersonen kregen de route vooraf toegestuurd met de vraag zoveel mogelijk op- en aanmerkingen te maken. Ook dat is heel goed gedaan. Dit team heeft mij in 2013 en 2014 op de juiste weg geholpen en dan merk je dat ervaring veel doet. Testteam, veel dank voor alle adviezen en inbreng.

Van de routebouwers ontvang ik de tracks en delen van tracks om er iets moois van te maken en op alle gps-ontvangers bruikbaar; zelfs op een smartphone kan de track gebruikt worden.

Om de tracks op kaart te zetten gebruik ik een programma van Garmin, Basecamp, dat gratis is te downloaden. De kaart haal ik gratis op bij Freizeitkarte, een Duitse website die de Open Street Map-kaarten in regio's zet. Elke afstand krijgt een andere kleur. Dan worden de rustposten nog toegevoegd. Daar zijn in Basecamp een aantal standaard icoontjes voor, die ik ga uitbreiden met eigen OLAT-icoontjes voor het startpunt, wagenrusten en caf rusten. Eén heb ik er al: ons eigen logo in het klein voor de start.

Daarna kan de gps-track gratis uitgegeven worden aan de wandelaar die een inschrijfkaart heeft gekocht. De track wordt met een laptop en de nodige kabeltjes overgezet op de gps-ontvanger van de wandelaar. In 2015 ben ik "officieel" begonnen met het uitgeven en het aantal geïnteresseerden groeit. Dus als je een gps-ontvanger hebt, kom dan bij het inschrijfbureau een gps-track halen.

Ook de uitpijlers hebben de tracks gevonden en maken er gebruik van. Weer wat gemakkelijker werken om op het juiste pad te blijven.

*-Otto Ahlers-
bestuurslid*

NIEUWS KORT

DOE MEE AAN STERTOCHTEN 2016!

In 2016 vindt de 100e editie van de Vierdaagse van Nijmegen plaats. In dit kader worden diverse extra activiteiten georganiseerd. Daaronder ook de Stertochten 2016, een idee van de Stichting 100e Vierdaagse en KWBN. De 100e Vierdaagse vindt plaats van 19 tot en met 22 juli 2016. In de week daarvoor lopen wandelaars vanuit hun eigen provinciehuis naar Nijmegen. Zij kunnen ervoor kiezen om de hele route te lopen, maar het is ook mogelijk om in een soort estafettevorm een deel van de route richting Nijmegen af te leggen. Op zondag 17 juli komen alle wandelaars die die dag een deel van de route lopen in Nijmegen samen. Hoogtepunt is de feestelijke parade naar de start-/finishlocatie, waar de deelnemers aan de Stertochten zich invoegen.

WANDEL.NL, CENTRAAL MERK VOOR WANDELAARS

KWBN en Wandelnet hebben de intentie om al hun informatie, producten en diensten voor wandelaars vanaf 2016 gefaseerd onder te brengen onder het gezamenlijke merk Wandel.nl. Daarbij gaat het onder andere om wandelevenementen, wandelroutes en -paden, training en begeleiding en wandelreizen, maar ook om alle informatie, producten en diensten die wandelaars daarbij goed kunnen gebruiken. Mede via de community Wandel.nl (website, magazine en social media) verwachten ze zo grotere en nieuwe groepen wandelaars te bereiken en hen op maat te kunnen bedienen. Vooruitlopend op een definitieve merkstrategie is besloten om bij de productie van nieuwe materialen rondom wandelevenementen niet meer het logo en de stijl van het (oude) merk Landelijk Wandelprogramma toe te passen. Dat werd in december bijvoorbeeld al zichtbaar toen bij leden van KWBN de 'Jaargids Wandelevenementen 2016' in de bus viel.

bron: KWBN

ONZE JARIGEN / LEDENADMINISTRATIE

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JANUARI

16-1 Josè van Dongen-van Gool Dongen
 16-1 Regina Martens-de Kok Rijsbergen
 17-1 Hans Heldoorn Nuenen
 17-1 Wim van Schijndel Sint Oedenrode
 18-1 Bertie Mennen - Boeree Heteren
 19-1 Jeanne van Kasteren Esch
 20-1 Vera van Vroenhoven Eindhoven
 21-1 Toon van Cranenbroek Nederweert
 21-1 Dini van Asten Son
 21-1 Jan Zwaard Sint Oedenrode
 22-1 Annelies Hellings Eindhoven
 22-1 Roel van der Wijst Uden
 23-1 Annie Westgeest-Pretti
 Sint-Oedenrode
 23-1 Betty van Genugten Sint Oedenrode
 23-1 Henk Spaan Beek en Donk
 23-1 Mirjam Kies Eindhoven
 23-1 Arie de Jong Berlicum Nb
 23-1 Hetty Walk Eindhoven
 23-1 Harry Verschuieren Son
 24-1 Ronald Menting Eindhoven
 25-1 Nico van Hassel Rosmalen
 25-1 Hans van de Wiel Best
 25-1 Cees Gutteling Melissant
 26-1 Jordi Pauw Heeze
 27-1 Stan Schippers Rosmalen
 27-1 Bert Bosmans Valkenswaard
 27-1 Harrie van den Brand
 Sint-Oedenrode
 28-1 Sjan van Erp Sint-Oedenrode
 28-1 Toos Snoeijen-Verbeek Heeze
 28-1 Jennie v/d Hurk-Diender Helmond
 29-1 Gydia van Tilburg 's-Hertogenbosch
 30-1 Antoon Asveld Sint Oedenrode
 30-1 Bep vd Voort-vd Vooren Uden
 30-1 Reinout Raymakers Oss
 31-1 Bert van Hoef Vierpolders
 31-1 Ria Foolen Sint-Oedenrode
 31-1 Andrea Klerks Vught
 31-1 Jurjen Visser Gorinchem

FEBRUARI

1-2 Anny van der Steen Berlicum Nb
 1-2 Marie-Anne Kuus-van de Wouw
 Moergestel
 1-2 Corrie de Louw Nederwetten
 1-2 Mieke van Eert-Brouwers Heeze
 2-2 Bram Stelling Eindhoven
 2-2 Ingrid Brinksma Geldrop
 2-2 Tineke Bos Sint-Oedenrode

2-2 Pierre Emans Weert
 2-2 Winnifred van den Boom Eindhoven
 3-2 Justine van Vugt-Willems Leende
 4-2 Ciel van Wichem Eindhoven
 4-2 Bart van Breugel Sint Michielsgestel
 5-2 Rene Vries Weert
 5-2 Leona van der Hagen Helmond
 5-2 Piet Bullens Hapert
 6-2 Leentje Vanderdonckt Uden
 6-2 Nel van de Mierden Lierop
 7-2 Arie Kandelaars Deurne
 7-2 Janny Tijbosch-Waegemakers
 Heeswijk Dinther
 7-2 Betsie van Mil Sint Oedenrode
 8-2 Joop van Aert Sint-Oedenrode
 8-2 Joop Wesseling Berlicum Nb
 9-2 Cor Donkers Nuenen
 10-2 Ria van Breda Haren Nb
 10-2 Henk de Water Oss
 10-2 Henk Vink Schelluinen
 11-2 Paul Franken Heeze
 11-2 Jan Cortenbach Beijing
 11-2 Gerda van Bakel-van der Linden
 Sint Oedenrode
 12-2 Yvonne Hellings-Fraters Helmond
 12-2 Esther Sweelssen Sint Oedenrode
 13-2 Maria Marcus-Kweens Helmond
 13-2 Berrie Nijmens Deurne
 13-2 Ad van Laarhoven Sint Oedenrode
 13-2 Kor Zijlmans Kaatsheuvel
 14-2 Carolien Mollen Duizel
 15-2 Toon van Wordragen Weert
 15-2 Mieke Raaijmakers Veghel

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
 040-2903060
 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Mevr. Marjo van den Akker, Oirschot

Dhr. Ton van Heeswijk, Wijbosch (Schijndel)

Dhr. Jago Mulder en Mevr. Louise Kroot, Kaatsheuvel

Dhr. Michiel Tamerius, Boxtel

Dhr. Tom van Hulsel, Lommel, België

Dhr./Mevr. Frans/Dimphie van Ham-Gehoel, Duizel

Dhr./Mevr. Herman/Hanny Slegt-Hartog, Oostelbeers

OVERLEDEN

Dhr. Jac Duizer Vuren

Dhr. Bert de Boer, Ommel

OLAT-paadje?

JAARVERGADERING

Besloten is dat de jaarvergadering van OLAT zal plaatsvinden op zaterdag 27 februari 2016 bij Natuurpoort De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, 5491 PA Nijnsel/Sint-Oedenrode.

Dit is een grote locatie met veel parkeergelegenheid. Hierdoor loopt men geen risico meer op een parkeerboete.

De agenda met vergaderstukken wordt meegezonden met het OLATNieuws van februari. Al bekend is dat er 2 vacatures zijn in het bestuur. Antoinet Gooren is aftredend en niet herkiesbaar als bestuurslid en er was al een lopende vacature. Kandidaten voor het bestuur kunnen zich aanmelden bij onze voorzitter.

BIJEENKOMST VOOR NIEUWE LEDEN

Op zondag 13 december waren nieuwe OLAT-leden uitgenodigd voor een kennismakingsbijeenkomst bij De Stapperij in Oirschot. Voorafgaand kon men deelnemen aan de wandeling met de Oirschotse wandelgroep. Bij een kopje koffie/thee en een appelflap werden de aanwezigen door onze voorzitter ingewijd in de OLAT-activiteiten en was er gelegenheid om informeel vragen te stellen en met elkaar kennis te maken. Deze activiteit zal zeker een vervolg krijgen.

ACTIE HART VOOR ELKAAR VAN DE RABOBANK

Deze actie gaat OLAT €450,- opleveren. Dit is minder dan in 2015, maar er deden dit jaar aanmerkelijk meer verenigingen mee zodat de spoeling dunner werd. Al bij al een fraai resultaat en wij willen de stemmers op OLAT dan ook hartelijk danken hiervoor.

GROTE CLUBACTIE 2015

De trekking van de Grote Clubactie 2015 vond plaats op 10 december. De uitslag kunt u vinden op www.clubactie.nl. De kopers van loten via OLAT willen wij hierbij danken.

25e EN LAATSTE GRENZELOZE TOCHT

In 2016 zal de 25e Grenzeloze Tocht plaatsvinden op woensdag 28 december. Besloten is om deze unieke samenwerking met Milieu 2000, opgestart toen de grenzen open gingen, na deze jubileumeditie te stoppen. Dit omdat de animo de laatste jaren aanzienlijk terug aan het lopen is. In plaats daarvan zal vanaf 2017 een winterserietocht in december worden georganiseerd.

AANPASSING INSCHRIJFGELD BIJ OLAT-ACTIVITEITEN

Met ingang van dit jaar heeft het bestuur de inschrijfgelden bij enkele OLAT-activiteiten aangepast. De nieuwe bedragen staan al in het jaarprogramma 2016.

Aanpassing was noodzakelijk omdat KWBN aan bondsleden een hogere korting verleent. Dit was eerst €0,50 en nu €1,00. In het algemeen zullen OLAT-leden echter niet meer

gaan betalen bij OLAT-activiteiten. De verhoging zit vooral bij de niet georganiseerde wandelaars.

LIDMAATSCHAPSKAART OLAT 2016

Al degenen die hun contributie tijdig hebben voldaan, hebben bij het december- of dit nummer van OLATNieuws hun lidmaatschapskaart OLAT 2016 ontvangen. Heeft u betaald en deze niet ontvangen, dan kunt u dit melden aan onze penningmeester.

DECLARATIES 2015

Vrijwilligers die nog iets te declareren hebben over 2015 worden verzocht omgaand de declaratie in te leveren bij onze penningmeester. Dit in verband met het opmaken van de financiële jaarstukken.

ENTHOUSIASTE BESTUURSLEDEN GEZOCHT!

De activiteiten van onze vereniging groeien nog steeds en het bestuur van OLAT zoekt daarom met ingang van het verenigingsjaar 2016 een 2-tal nieuwe bestuursleden en heeft daarbij een voorkeur voor vrouwen, gegeven de huidige samenstelling van het bestuur. De insteek is dat de nieuwe bestuursleden als 'gewoon' bestuurslid starten en dat in overleg met het dagelijks bestuur vastgesteld wordt met welke portefeuille zij aan de slag gaan. Er zal ruim gelegenheid geboden worden om OLAT van binnenuit te leren kennen en zich in te werken. Ook het gedurende een aantal maanden meedraaien als 'aspirant-bestuurslid' behoort tot de mogelijkheden.

De belangrijkste eisen aan een OLAT-bestuurslid zijn:

- grote belangstelling voor wandelen
- enthousiasme
- samenwerkingsgericht
- kunnen communiceren en organiseren
- voldoende tijd

Wil je meer weten over de functie van bestuurslid van OLAT, neem dan telefonisch of per mail contact op met de secretaris: Harrie Paulissen (06 – 53749249 of secretaris@olat.nl).

OLATNIEUWS REDACTIE

Op 11 december hebben Lineke den Boer (eindredactie) en Otto Ahlers (bestuur/technisch ondersteuner) officieel afscheid genomen van Ad van Asten als redacteur van OLAT-Nieuws.

In totaal is Ad 20 jaar betrokken geweest bij het tot stand komen van ons clubblad. In 2008 nam hij deze taak opnieuw op zich, na eerder ook al jaren deel te hebben uitgemaakt van de redactie.

Voor opvolging is gezorgd; er zijn drie nieuwe leden bij het redactieteam gekomen. Dit bestaat nu uit Lineke den Boer, Mariet Ahlers, Lies Wesseling en Gerda Woestenberg.

VOORUITBLIK DAGWANDELTOCHT EINDHOVEN—17 jan.

Het is bij een winterseriewandeling altijd spannend: onder welke omstandigheden lopen we? Is het compleet winter met een mooi sneeuwdek, genieten we van heldere vrieskou of is het oer Hollands grijs druilweer? Hoe dan ook, wandelplezier zal er vandaag zeker zijn op deze mooie tocht.

Op velerlei verzoek is ditmaal de stad Eindhoven de startlocatie voor de 1e winterserietocht van 2016. We zijn er van harte welkom in het naar de bekende Nederlandse atleet genoemde Eef Kamerbeek Atletiekcentrum.

Het was een hele uitdaging voor onze routebouwers Ad Verbakel en Johan van de Sande. De Dommel, verkeerswegen, het spoor... Al deze obstakels veroorzaakten veel denkwerk om afstanden passend te krijgen. Maar zoals we van hen gewend zijn, slagen zij er altijd weer in om ons een mooie en vooral boeiende wandeldag aan te bieden. Ditmaal een combinatie van een stukje stad en veel natuur.

Na de start lopen we binnen enkele minuten langs de oever van de Kleine Dommel, een mooie meanderende beek die de grens vormt tussen Nuenen en Eindhoven. Uiteindelijk mondt deze beek uit in zijn grote broer: de Dommel.

Alle afstanden lopen een stukje langs de Kleine Dommel om dan snel af te buigen in de richting van de Karpendonkse plas. Deze mooie plas is destijds aangelegd voor zandwinning om de verkeersverbindingen van noord naar zuid te verbeteren.

We genieten er van de mooie parkachtige omgeving. Let eens op de fraaie jeneverbessen en rododendrons die hier volop voorkomen. We lopen langs de plas, deze ligt links van ons. We zien het eilandje dat in het midden van de plas ligt en ook zeker de vele watervogels, die hier graag vertoeven. Bij het einde van de plas steken we de verkeersweg over en komen dan bij de IJzeren Man, een plas uit 1910, ook al gegraven voor zandwinning. Ditmaal ten behoeve van de aanleg van het station Eindhoven dat in 1912 werd geopend en voor de aanleg van de spoorlijn Eindhoven-Weert, die in 1913 tot stand kwam. De naam is een verwijzing naar de graafmachine die gebruikt werd voor de zandwinning. Deze werd, net als in Vught, in de volksmond de IJzeren Man genoemd. Vanaf 1917 werd de IJzeren Man in gebruik genomen als natuurswembad.

Wellicht leuk om te weten:

In de beginjaren was het een gemeentelijke zweminrichting met een door hekwerk streng gescheiden dames- en herenbad. Pas vele jaren later, na enige spontane actie van enkele badgasten waar een aantal agenten aan te pas kwam, werd vanaf 1954 de scheiding geleidelijk afgeschaft. Dit begon ermee dat de dames wel naar de herenkant mochten maar niet omgekeerd. Waarom, dat vermelden de annalen niet.

We stappen weer op het asfalt. Alle afstanden passeren de

Berenkuil, een verkeersplein dat twee verdiepingen telt: één gelijkvloerse voor het autoverkeer, en daaronder een knooppunt voor de fietsers en wandelaars. Het is

bijna een openluchtmuseum omdat graffitikunstenaars hier hun gang mogen gaan. Er is een waar hedendaags kunstwerk ontstaan, een aardigheid om er langs te lopen!

Enkele honderden meters verder komen we in een bosgebiedje, middenin stadsdeel Tongerle. We steken het spoor over en lopen er een stukje parallel aan. Al snel laten we de stad achter ons en komen in het buitengebied. Heerlijk: even frisse lucht snuiven!

Een open gebied volgt. Gras- en wandelpaden leiden ons naar de Collse Watermolen, een gecombineerde koren- en oliemolen, prachtig gelegen aan de Kleine Dommel en vaak in bedrijf. Het ambacht van molenaar wordt er door vrijwilligers beoefend. De werkende watergedreven oliemolen is, samen met die van Kilsdonk, uniek in Noord-Brabant. Ook Vincent van Gogh had oog voor de schoonheid van dit plekje; in 1884 schilderde hij er de molen.

En op dit mooie plekje vinden we de eerste wagenrust. De wandelaars die regelmatig bij OLAT lopen, weten het: hier wachten de vrijwilligers ons op met een heerlijk bekertje warme koffie, thee of chocolademelk. Een boterham erbij en we hebben weer volop energie om de route te vervolgen!

De 10 en 15 km buigen na de wagenrust af. Zij steken de Kleine Dommel over en zien de pas gerestaureerde stuw. De wandelaars op deze twee afstanden lopen het populierenbos in, in de richting van Opwetten. Al snel bereikt de 10 km het verste punt en dat betekent dat zij terug gaan in de richting van Eindhoven. Ze hebben nog een heel mooi stuk te gaan! De 15 km maakt een extra lus. Zij komen in het bosgebied bij Gulbergen en sluiten daar weer aan op de route van de 20, 30 en 40 km.

De lange afstanden vervolgen de route en genieten enkele kilometers van de mooie meanderende Dommel. Het Eindhovens kanaal komt in zicht. We lopen hier een stukje langs en steken dan de brug over. Opnieuw volgt landelijk gebied: zandpaden, sloten, struikgewas. Dan wederom een ontmoeting met de Dommel. We steken het riviertje over en komen dan spoedig bij een bekend plekje, sportcomplex De Kievit, bij velen bekend als startlocatie van de Kempische Wandeldagen. Hier is de caférust. Leuk om hier weer te komen!

Na deze rust is het de beurt aan de wandelaars van de 20 km om af te buigen. Zij lopen langs het sportcomplex, steken de weg Geldrop – Nuenen over en komen dan in het bosgebied Wolfsven. Een mooi stukje natuur volgt. Wat verderop komen zij weer op de route van de twee langste afstanden.

Deze vervolgen de route door het groene gedeelte van Geldrop. Ze lopen een mooi stuk langs de Kleine Dommel, steken deze regelmatig over en horen dan het verkeer op de A67 naderen. Net ervoor is de splitsing van de 30 km. Zij lopen een stukje parallel aan de snelweg om dan de bossen “in te duiken”. Snel komen zij bij de wagenrust en kunnen hier opnieuw iets warm's nuttigen.

De 40 km mag nog 10 km langer genieten en gaan dit doen op de Strabrechtse heide. Zij lopen eerst langs de zijkant, de zogenaamde Rietvelden, een prachtig gebied met mooie vergezichten. Struikheide, dopheide, berkenbomen, misschien zien we de Kempische heideschappen. Een stukje laarzenpad van Staatsbosbeheer volgt. Mooie slingerpaadjes, het is hier volop genieten! Wat verderop komen zij bij de exclusieve caférust voor deze afstand, een knus, klein cafeetje, nog maar net in gebruik. Na de rust volgt opnieuw een stuk Strabrechtse heide en nadien het mooie vennengebied dat net voor de A67 ligt. Een viaduct leidt deze afstand naar de overzijde van deze snelweg. Hier komen zij in de mooie bossen tussen Mierlo en Geldrop. Bij de wagenrust ontmoeten ze de wandelaars van de 30 km. In het bosgebied dat volgt, liggen verschillende vennen. Nu het blad van de bomen is, hebben we hier mooi zicht op.

We steken de weg Mierlo – Helmond over en komen bij camping 't Wolfsven. De 20 km sluit hier op de route aan. We lopen naar het Eindhovens Kanaal. Aan de andere zijde wacht het golfterrein van Gulbergen. We komen nu in een erg fraai bosgebied. Het is particulier terrein, maar onze routebouwers hebben toestemming gekregen om er doorheen te lopen.

Na eerdere oversteken over verkeerswegen en het kanaal

steken we ditmaal het spoor over.

Even verder komen de wandelaars van de 15 km erbij. De afstanden komen samen bij de grote wagenrust, de soeppost. En lekkere kop soep, dat zal smaken!

Na de benen even rust gegund te hebben, gaan we weer op stap. Ditmaal hebben we een oversteek van een drukke weg via een tunnel en komen op deze wijze veilig aan de andere zijde. We lopen via mooie groensingels een stukje parallel aan deze weg, de A270. Dan komt het dorpje Opwetten in zicht. Hier vinden we de 2e watermolen van deze route, de Opwettense watermolen, gelegen aan de Kleine Dommel.

Even wat achtergrondinformatie: de molen is een dubbele onderslagmolen die heeft gefungeerd als koren-, olie- en zaag- en volmolen. De molen heeft twee waterraden. Het grootste rad, dat van de korenmolen, heeft een doorsnee van maar liefst 9,3 m en is het grootste in Brabant. Het kleine rad meet 7,6 m. Neem er vooral een kijkje!

We vervolgen de route.

Als laatste sluit de 10 km aan en alle afstanden zijn weer samen. We krijgen nog enkele mooie kilometers door bosgebied Eckart.

Eckart was een kleine heerlijkheid die in 1810 bij de gemeente Nederwetten werd gevoegd, in 1821 bij Woensel kwam, en sinds 1920 deel uitmaakt van de gemeente Eindhoven. Oorspronkelijk

was Eckart een eiland, dat begrensd werd door de Dommel. Hier passeren we de grote waterzuivering van Eindhoven, even een ander luchtje opsnuiven.

Het laatste stukje leidt ons opnieuw langs de Kleine Dommel. Spoedig doemt het sportcomplex op en zit de wandeling erop. We kunnen terugkijken op een prachtige, afwisselende wandeling!

Myriam van den Berg

OLATNieuws neemt afscheid van zijn coördinator Ad van Asten

Het zal een jaar of tien geleden zijn dat ik als relatieve nieuwkomer bij OLAT een interview deed met Ad van Asten. De aanleiding was dat hij het rustiger aan wilde doen: na vele toegewijde jaren trok hij zich terug als grote baas van het OLATNieuws. Tenslotte was hij niet meer de jongste, en bovendien had hij – naast alle beslommingen om maandelijks een aantrekkelijk ledenblad te produceren – nog meer dan genoeg andere taken te vervullen binnen OLAT. Het leek wel alsof hij daarvoor een soort ingebouwde magneet had. En wat hij aan taken eenmaal naar zich toe had getrokken, liet hij vervolgens niet meer gemakkelijk los. Of anders gezegd: het liet hém niet meer los.

Neem de Clubreizen, waarvan hij een enthousiast deelnemer én chroniqueur is gebleven zolang zijn conditie het toeliet.

In de kwart eeuw dat deze OLAT-activiteit bestaat zal Ad maar weinig uitstapjes naar de Ardennen gemist hebben. De meeste GR-routes kent hij als zijn broekzak. Altijd gewapend met een camera, zodat hij naderhand in geuren en kleuren in ons blad verslag kon doen, in een onnavolgbaar zwierige stijl. Dat zijn gedrevenheid af en toe met hem op de loop ging, met raadselachtige anekdotes tot gevolg, zal niemand hem kwalijk nemen.

Met eenzelfde dosis enthousiasme heeft Ad zich altijd gestort op de meer atletische kant van de wandelsport. De Clubkampioenschappen mag je gerust zijn kindje noemen. Alleen al het bijhouden van ieders prestaties op het gebied van langeafstandstochten en snelwandelen, en de nogal ingewikkelde

puntentelling waarmee het vaststellen van de maandelijkse ranglijst gepaard gaat, is een klus die je er niet eventjes bij doet op een verloren achternamiddag. En hoewel het de bedoeling is dat onze sportievelingen zelf doorgeven waar ze hoeveel hebben gelopen, vulde Ad altijd graag eigenhandig de lacunes in als hij wist dat een loper zich niet had gemeld. Accuratesse voor alles. Maar zeker ook het meeleven met ieders prestaties, of onverhoopte tegenvallers.

Die betrokkenheid kwam eveneens tot uitdrukking bij OLAT-evenementen als de 24-uur in Weert, waar atleten uit binnen- en buitenland om de 2 jaar een poging kunnen wagen om Continental Centurion, Honderdman of Kennedyvriend te worden, al naar de gekozen afstand. In soms erbarmelijke weersomstandigheden, waartegen geen partytent bescherming kan bieden, zat Ad daar met andere collega's vele uren achter elkaar de rondetijden van de tientallen deelnemers bij te houden. De laatste keer zelfs met lichte nachtvorst, en van een eerdere editie

herinner ik me dat het gezelschap zo wat de tent werd uitgeblazen door gure rukwinden. Ad was toen de 70 jaar al ruimschoots gepasseerd. Topsport op een klapstoeltje!

Ad hield dus niet louter per mail of telefoon voeling met het wel en wee van de langeafstandslopers en prestatiewandelaars, hij zat er als het even kon met zijn neus bovenop. Dat kwam hem weer goed van pas bij de jaarlijkse terugblik op het verloop van het Clubkampioenschap, met voor velen een persoonlijk woordje.

Van rustiger aandoen kwam in de praktijk natuurlijk maar weinig terecht. Ad had bij wijze van spreken zijn hielen nog niet gelicht, of via de achterdeur kwamen er alweer nieuwe redactionele taken binnen. Zo werd hij al snel de vaste contactpersoon voor onze eerste webmaster Angélique, in een tijdperk waarin het internet een grote vlucht nam. Ad heeft altijd een feilloos gevoel gehad voor PR, en beschikte destijds als een van de weinigen ook over genoeg technische know-how om met dit nieuwe medium uit de voeten te kunnen. Daarnaast ging hij het maandelijkse "keukentafelgesprek" aan met voorzitter Joop Wesseling. Die rubriek verving de gemoedelijke stukjes van onze vorige voorzitter Marinus van Roosmalen.

Uiteindelijk kreeg Ad binnen de OLAT-

redactie ook weer de coördinerende taken terug waarvan hij eerder afscheid had genomen. Als gewezen "duvels-toejager van dienst" heb ik die herintreding vanaf de zijlijn gevolgd, met stijgende bewondering. Ik weet immers hoeveel tijd en energie erin gaat zitten om elke maand opnieuw een mooi ledenblad af te leveren. Tegelijkertijd weet ik zeker dat Ad met plezier terugkijkt op zijn langdurige en intensieve media-carrière bij onze wandelvereni-

ging. Samen een blad maken (oftewel "boekje" naar goed plaatselijk taalgebruik) is immers een van de leukste bezigheden op aarde. Al helemaal als je dat doet voor & met een club gelijkgezinden.

Tot slot wil ik nog even de ondersteunende rol van Dini memoreren, want als je Ad moest hebben kreeg je negen van de tien keer eerst zijn echtgenote aan de lijn, die dan moest doorverbin-

den "naar boven". Hoeveel uren Ad daar in dat bovenkamertje in de weer is geweest voor het OLATNieuws – en dat decennia lang – durf ik niet eens te becijferen. Zeker weten doe ik het niet, maar het zou me niet verbazen als hij onze oprichter Cornelis van Montfort, die toch ook van wanten wist, ruim verslaat als de langst zittende en meest productieve OLAT-redacteur. Dankjewel Ad !!!

-Mirjam Kies-

Op vrijdagmiddag 11 december hebben Lineke den Boer (eindredactie/vormgeving) en Otto Ahlers (bestuur/technisch ondersteuner) officieel afscheid genomen van Ad als redacteur van het OLATNieuws. We hebben Ad thuis opgehaald en zijn bij De Zwaan in Son in een gezellig hoekje neergestreken onder het genot van koffie en een pilsje.

Ad heeft in 2008 de redactie weer onder zijn hoede genomen. Ja u leest het goed: weer. Dit omdat hij al eerder lange tijd en in diverse functies bij het clubblad betrokken is geweest.

We zullen onze losse-pols-schrijver gaan missen. Ja, hij is een losse-pols-schrijver, ik heb hem nog nooit een pen zien vasthouden, u wel? Ad blijft nog wel betrokken bij diverse projecten waar een goed verhaal mee gemoeid is, we zijn hem dus nog niet helemaal kwijt. Pfff... gelukkig maar!

Voor opvolging is gezorgd: er zijn 3 nieuwe leden bij het redactieteam gekomen om u ook in de toekomst een interessant en mooi clubblad te kunnen blijven bezorgen.

-Otto Ahlers-

In memoriam Bert de Boer

Wij ontvingen het droeve bericht dat op woensdag 14 december 2015 onze zeer gewaardeerde wandelvriend en Lid van Verdienste **Bert de Boer** is overleden. Een bericht waardoor wij diep zijn geraakt.

Wij hebben Bert de Boer van dichtbij leren kennen in de jaren waarin hij samen met zijn vrouw Tonnie bezig was een verzorgingsteam te formeren dat tot lang daarna het aanzien van onze vereniging op gebied van verzorging tot ongekende hoogte wist op te bouwen. Bert stond er niet alleen voor, maar zijn hele gezin ging mee in die klus: zijn vrouw Tonnie en ook hun dochters Ilse en Angela waren steevast van de partij als de vereniging hen nodig had.

Hun inzet voor OLAT werd in 1995 dan ook van ganser harte gewaardeerd toen zowel Bert als Tonny de Boer werden benoemd tot Lid van Verdienste. Bert de Boer kreeg in 2011 de zilveren speld van OLAT uitgereikt vanwege zijn 25 jarig lidmaatschap. Tonnie, Ilse en Angela volgden hem een jaar daarop.

Toen OLAT werd geroepen opnieuw de banen te verkennen en de wandelaars te verzorgen ten behoeve van de Paaswandeling in de omgeving van Asten was het wederom Bert de Boer die ons als rechtgeaarde verenigingsman nog enkele jaren voorging om dit wandelevenement voor deze Peelregio te behouden; opnieuw stond de hele familie er achter. Ook dit waren mooie jaren die wij als vereniging samen met Bert en zijn familie mochten beleven.

Door het heengaan van Bert moeten wij nu helaas de band met Bert en zijn familie loslaten. Wij weten echter dat de herinnering aan Bert de Boer en via hem ook aan zijn dierbaren, met name Tonnie, Ilse en Angela, voor altijd met OLAT verbonden zal zijn.

Dat hij mag rusten in vrede.

Bestuur en leden van Wandelsportvereniging OLAT

Toon van Wordragen en zijn team dragen na vele jaren de organisatie over "Clubreizen doen beroep op vindingrijkheid wandelaar"

Het liefst blijft Toon van Wordragen op de achtergrond, maar deze keer ontkomt hij er niet aan: een terugblik op zijn langdurige bemoeienis met de OLAT Clubreizen. Met ingang van 2016 nemen Pierre en Riet Emans, die zich afgelopen jaar al warm liepen, het stokje van hem over. En niet alleen van hem, want tegelijk met Toon heeft zijn vaste team – Theo en Lies Bouwmans en Jan Hendrix – na vele jaren een punt gezet achter de organisatie van deze avontuurlijke wandeltochten. Samen uit, samen thuis. Waarbij voor allemaal ook de gevorderde leeftijd een woordje meesprekt.

Aanvankelijk was Toon helemaal geen wandelaar. In '83 stortte hij zich op het hardlopen, nadat hij een keer voor de lol had meegedaan aan de Volksloop in Weert. Daar was hij neergestreken omdat er voor jonggehuwden in zijn geboorteplaats Eindhoven na de oorlog geen huis te krijgen was. De trainingen deed hij op eigen houtje. Maar na zes halve marathons noopte een hardnekkige knieblessure hem een minder belastende loopsport te gaan beoefenen.

Toevallig was zijn plaatsgenoot Theo Tromp, die toen nog beroepsmilitair was, in 1989 net begonnen met de Clubreizen. Als kersvers OLAT-lid hoefde Toon maar één keer mee te gaan of hij was verkocht. Hij zei dus ook geen 'nee' toen Theo Tromp hem vroeg om voortaan de routes mee te gaan verkennen. "Dat doe je dan". Hij stak er veel van op, want Theo wist in de Ardennen overal de weg en kon improviseren als de beste.

Maar pas toen het bedrijf waar Toon werkte in 1999 ophield te bestaan, kreeg hij als jeugdige pensionado echt volop tijd voor OLAT. Bij de recente viering van zijn 25-jarig lidmaatschap draaide hij ruim vijftien jaar actief mee in ons clubbestuur. Eerst droeg hij een poosje de verantwoordelijkheid voor de OLAT Wandelwegen. Naderhand werd Theo Tromp als militair uitgezonden naar Bosnië en nam Toon als inmiddels ervaren Clubreiziger de organisatie van hem over. Na terugkeer van Theo besloten ze stuivertje te wisselen: Theo behartigde voortaan de Wandelwegen en Toon ging verder als coördinator van de Clubreizen.

Hier komt een tweede Theo in beeld, ook al uit Weert: Theo Bouwmans, die door Toon was aangezocht als voorloper. Voor hij en zijn vrouw Lies in 1992 lid werden van OLAT, waren zij al vaste deelnemers van de Clubreizen. Het was een logisch vervolg op de jaren dat ze heel Zuid-Limburg te voet hadden doorkruist, naast hun vele wandelvakanties in Oostenrijk en Tsjechië.

Hoogtijdagen

Voor Theo, Lies en vele andere wandelaars vormden de Belgische heuvels een leuke en uitdagende afwisseling. Het was een activiteit die snel populair werd: voor een prikkie op en neer naar de Ardennen, genieten van de natuur, een beetje spoorzoeken op zijn tijd en onderweg ook nog vertoeteld

worden met pittige soep, wie wil dat nou niet? In plaats van de kleine personenbusjes waren er al gauw twee of zelfs drie touringcars nodig. "En die zaten helemaal vol", zegt Theo. "Soms was de reis zelfs overboekt, Lies en ik hebben ooit eens in het gangpad van de bus moeten zitten."

Die hoogtijdagen liggen nu ver achter ons. Tegenwoordig kunnen de Clubreizen toe met één touringcar. Het wandelvolk wordt zoetjesaan ouder en krakkemikkiger. Dan zijn de bergpaadjes soms net te steil of te ruig. Lukt het niet meer om over gladde, wiebelende keien een stroompje over te steken of over een omgevallen boom te klauteren. En neemt men graag genoegen met iets kortere dagafstanden. Boven-

dien is de concurrentie van andere activiteiten – ook buiten het wandelen – de afgelopen jaren alleen maar toegenomen. Dat was eerder al te merken aan de teruggelopen belangstelling voor de tweedaagse tochten in de Eifel en – in een grijs verleden – de wandelvakanties van een hele week die Theo Tromp jaarlijks organiseerde.

Van die wandelreisjes was Toon vaste klant: "Zodra ik weer thuis was, reserveerde ik op het werk meteen mijn vakantie voor het jaar erna." De latere Clubreis-weekenden in de Eifel, met overnachting in een jeugdherberg, mist hij nog steeds. "Jammer dat mensen zich niet meer willen vastleggen. Het is leuk als je 's avonds bij elkaar zit. Gezellig samen eten en drinken, soms tot in de kleine uurtjes. En je praat eens over iets anders dan wandelen."

Toch is het vakantiegevoel bij de eendaagse Ardennen-tochten er niet minder om. Het is vrijheid blijheid, iedereen loopt in zijn eigen tempo, je haakt hier of daar eens aan en kunt met iedereen buurten. Maar wie liever alleen loopt kan dat evengoed. Dat er een beroep wordt gedaan op de eigen vindingrijkheid is iets wat Toon bijzonder aanspreekt. En het weer valt volgens hem zelden tegen: "In al die jaren heb ik misschien vijf keer een totaal verregende dag meegemaakt."

Soep-Trien

Behalve de grote bus die vanuit Sint-Oedenrode op meerdere stopplaatsen deelnemers oppikt, rijdt vanuit Weert altijd een personenbusje mee, met een aanhanger vol spullen voor de soeppost. Die werd de laatste jaren mede bemand door Lies Bouwmans, omdat de wandeltochten voor haar te zwaar waren geworden. "Maar ik wilde er toch graag bij horen." Dus

toen Dini van Asten stopte als vaste kokkin bij de Clubreizen, hapte Lies meteen toe. "Heel gezellig, iedereen passeert daar." Op hun beurt bereidden de wandelaars haar een warme ontvangst: "Oh, ben jij de nieuwe Soep-Trien?" Waar na Lies te horen kreeg dat

haar soep "bijna net zo lekker" was als die van Dini. Typische humor van wandelaars onder elkaar.

Nog veel meer van die humor wordt uitgewisseld tijdens het middagje nakaarten in Weert. Lies heeft zelfgebakken abrikozentaart meegebracht, die in Belgische porties wordt uitgeserveerd. Jan Hendrix moet helaas verstek laten gaan. Maar ook zonder hem wordt snel duidelijk dat het een hecht groepje is geweest dat jarenlang de organisatie van de Ardennentochten verzorgde. "We waren aan elkaar gewaagd. Je moet op elkaar kunnen vertrouwen. En geen ruzie krijgen als je eens verkeerd gelopen bent", zeggen de mannen in koor.

Bij het verkennen van de routes vormden Toon van Wordragen en Jan Hendrix doorgaans een koppel; Theo Bouwmans had lange tijd oudgediende Simon Willems als maatje, en na diens overlijden Pierre Emans.

Behalve als voorlopers fungeerden Jan en Simon ook als chauffeur. Pittige tripjes zijn dat, op één dag een paar honderd kilometer heen en terug rijden, en tevens de halve route nalopen. Theo (nu 78) werd door EHBO'er Toon dan ook scherp in de gaten gehouden nadat hij op zijn 62-ste een hartinfarct had gehad. "Maar je kunt 'm toch moeilijk in een glazen kastje zetten", zegt Lies.

Onder het genot van koffie en taart worden de mooiste anekdotes opgedist. Zoals die keer dat ze onderin de bus een complete noodbrug hadden meegenomen waarmee ze anderhalve kilometer in een beekdal zijn afgedaald, dit alles ten gerieve van de wandelaars die anders de route niet konden vervol-

gen. "We hadden dat ding thuis in elkaar getimmerd. En zodra iedereen erover was hebben we hem laten wegdrijven." Vermeldenswaard is ook dat in 1991 de touringcar van de firma Van Hooff op de A2 bij Echt in brand vloog als gevolg van een verhitte lager. En dat de wandelaars nog op tijd hadden kunnen weggkomen, mét hun bagage, waarna een vervangende bus iedereen keurig op het startpunt heeft afgezet. Toon heeft er nog het krantenknipsel van. Of die keer dat er ineens een as was losgeraakt van Theo Tromp z'n busje. Theo Bouwmans zat ernaast en zei: "Hé, daar rijdt ons wiel...". Ook dat liep gelukkig met een sisser af.

Even spannend was het toen een deelnemster door een val gewond was geraakt, op een plek in een rivierdal waar geen ambulance kon komen. Per kano is zij afgevoerd.

Schaapjes tellen

Maar verreweg de meeste verhalen gaan over afgedwalde schapen die ver van het beoogde eindpunt stranden - meestal in een of ander cafeetje - wat fijn is voor de reisleiding want dan zijn ze tenminste gemakkelijk te traceren. Soms is er een boom omgehakt waar een markering op stond. Of lopen mensen zo te gezellig kletsen dat ze niet opletten. Een keer bleek zowat de hele groep weer in het startcafé te zitten, doordat tussentijds de route was omgegooid. Slechts een man of vier was erin geslaagd de soeppost te bereiken. "Toen ben ik met een onvoorstelbare hoeveelheid blijven zitten", lacht Lies.

Op de Hoge Venen liepen eens 27 wandelaars verkeerd omdat ze – zoals Toon al vreesde – allemaal dezelfde afslag hadden gemist. "De mensen lézen niet!" roept Toon. Hoe vaak hij dat niet heeft moeten zeggen! Grappig is dan weer dat de voorlopers zelf die raad ook weleens in de wind slaan. Zo weet Theo nog goed hoe hij met Simon door een vriendelijke dorpsbewoner met de auto moest worden afgeleverd, nadat ze op hun verkenningsmissie vele kilometers verkeerd waren gelopen. Geen zin om te lezen....

Mede dankzij mobieltjes en GPS, en ook door de bijgeleverde kaartjes in vierkleurendruk waar voorheen in zwart-wit de

(Vervolg op pagina 18)

LPS: EINDSTAND CLUBKAMPIOENSCHAP 2015

1	1	Hanny Klumpkens	11883	26	V
2		Hans Pranger * 12025	11815	27	M
3		Arie Kandelaars	10782	24	M
4	2	Anita Pepers	9375	22	V
5		Roel van der Wijst	8635	21	M
6	3	Marleen Ramakers	8400	23	V
7		Wim van Capelle	7712	14	M
8		Hugo Prinsen	6647	12	M
9		Rob van Stuivenberg	6360	16	M
10		David Vos	6294	16	M
11		Mart Douven	5590	15	M
12		Jack Bertrums	5487	11	M
13		Rick Liesting	5118	11	M
14		Remy van den Brand	4879	8	M
15		Hans van Heeswijk	4700	13	M
16		Pieter Boots	3950	11	M
17		Cor van der Heijden	3915	9	M
18		Peter van den Brink	3724	8	M
19		Jan Dinnissen	3375	9	M
20		Gerrit Arfman	3320	9	M
21		Rini Welten	3240	9	M
22		Jan Kampman	3197	7	M
23		Jelte van der Zee	3130	8	M
24		Frits Mennen	3030	7	M
25		Frank Marchand	2888	7	M
26		Ferdinand van Keeken	2800	8	M
27		Bert Timmermans	2670	5	M
28	4	Ineke Peijnenburg	2640	8	V
29		Ton Seetsen	2480	7	M
30	5	Connie Raijmakers	2465	6	6
31		Ton de Jong	2421	6	M
32		Claude Herman	2060	3	M
33		Servee Derks	1830	3	M
34	6	Nicole Nacken	1800	5	V
35		Huub Raijmakers	1740	5	M
36	7	Tiny van Alphen	1680	5	V
37		Marco Heel	1607	4	M
38		Dirk Donders	1580	4	M
39		Jack Hendriks	1470	3	M

40	8	Margret Vermeijs	1430	4	V
41		Mike Bertrand	1171	4	M
42		Adri van der Graaff	1080	3	M
43		Co Tops	1020	3	M
44		Boetje Huliselan	955	2	M
45		Erik Kroon	910	3	M
46		Jan Meijer	750	1	M
47	9	Rita van Doren	720	2	V
47		Rob Keetlaer	720	2	M
47		Henk Vink	720	2	M
50		Hennie Hendriks	710	2	M
50	10	Iris van Limburg	710	2	V
52	11	Clazien Koopman vd Zande	650	2	V
52		Hans Koopman	650	2	M
54		Fred Fisser	610	1	M
55		Bart Lutke Schipholt	579	1	M
56		Herman van Buggenum	525	2	M
57	12	Hennie van der Haring	500	1	V
58	13	Sjan van Roosmalen	431	1	V
59	14	Isis la Croix	360	1	V
		Erik Dikken	360	1	M
	14	Caroline Dinnissen-Vervie	360	1	V
	14	Anneriet Janssen	360	1	V
		Richard Klein Bennink	360	1	M
		Sjef Koolen	360	1	M
		Ted Liebregts	360	1	M
		Paul Röhner	360	1	M
		Rudolf van Rooij	360	1	M
		Jan Swinkels	360	1	M
		Ernst Westerhoff	360	1	M
70	17	Ans van der Broek	350	1	V
		Gerrit van Haandel	350	1	M
	17	Jeanne van Roosmalen	350	1	V
73		Harold van Alphen	300	1	M
	19	Elly Habraken	300	1	V
		Frans Jaspers	300	1	M
		Wim van de Wittenboer	300	1	M
77	20	Mirjam Kies	10	1	V

*In totaal tellen er 26 tochten mee voor het clubkampioenschap. Bij deelname aan meer tochten tellen de 26 tochten met het hoogste puntenaantal. Hans Spranger heeft 27 tochten gelopen waarvoor hij 12.025 heeft gekregen. De tocht met de minst behaalde punten wordt daarvan afgetrokken (-210 punten).

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl of f.marchand@olat.nl
Voor meer informatie, kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2015

Clubkampioenen 2015: gefeliciteerd!

De strijd om de titel van clubkampioen 2015 is gestreden, de uitslag is bekend. Vorig jaar eindigde het artikel over de clubkampioenschappen met de volgende zinnen: Rick geeft aan dat hij in 2015 een andere weg wil gaan bewandelen. Hij gaat uitkomen in de wedstrijdklasse. Dit levert minder punten op voor de clubkampioenschappen, wat misschien weer kansen biedt voor andere mensen voor de 1e positie.

En die kans heeft Hanny Klumpkens gegrepen. Vanaf januari was zij de 1e dame en in mei tijdens het OLAT internationaal wandelweekend te Weert nam ze de koppositie van Hans Pranger over om 'm daarna niet meer uit handen te geven. Het plan van Hans om weer leider in het klassement te worden mislukte omdat de Kennedymars van Someren niet doorging. Daar lag zijn kans om Hanny naar de tweede plaats te verdrijven. Er waren extra punten te verdienen op snelheid. Helaas, de weergoden gooiden roet in het eten. Heel spannend was en werd het dus niet.

Nu weten u en ik dat niemand voor de punten loopt, maar toch heeft ieder zo z'n eigen doel: "Ik wil in de top 20 eindigen" of "Ik vind alles best als ik maar vóór X eindig". En hoe geweldig is het als dat dan ook lukt.

Ik houd van lijstjes en statistieken. Uit de stand zoals die op internet wordt gegeven, heb ik wat kolommetjes weggehaald en toegevoegd. En dan wordt er iets moois zichtbaar. Op één na zijn alle lopers die in de top 10 staan gestegen. En van al die lopers zijn er 5 die vorig jaar een lagere plaats dan de top 10 op de rangschikking hadden.

En de winnaar is .....

Op de 10e plaats is **David Vos** geëindigd. Een geweldige plaats natuurlijk. Maar ..... hij stond op 9. Hij keek wel naar boven ("Die kan ik niet meer pakken") maar vergat naar onder te kijken. Rob van Stuivenberg liep een wedstrijdje meer en zette David op plaats 10. David heeft nog een poging gedaan om in Amsterdam 84 punten te pakken, maar dat is helaas niet gelukt. David heeft wel een grandioze prestatie geleverd door Nijmegen-Rotterdam te lopen. Liefst 160 km!!

Op nummer 9 staat dus **Rob van Stuivenberg**. Hij komt van 12 en heeft zich mooi in de top 10 genesteld. Rob is flink op snelheid aan het trainen. Hij blijft zijn zonen nog voor, maar let op mijn woorden: die komen er ook aan!

Hugo Prinsen is nummer 8. Hugo zegt niet veel, kiest zijn wedstrijdjes bewust uit en wandelen kan ie. In Weert liep Hugo de 160,934 km in 23:16:54, was beste 65-plusser en daarmee de winnaar van de Jaap Visser trofee. Chapeau!

En dan **Wim van Capelle**, hij komt van plaats 33 en is als 7e geëindigd. Vorig jaar haalde hij punten op 4 tochten, dit jaar liep hij er 14! In 2010 was Wim al clubkampioen. Gaat hij in 2016 weer voor de 1e plaats?

Op plaats 6 en nummer 3 bij de vrouwen: **Marleen Ramakers**. Marleen liep evenveel tochten als vorig jaar: maar liefst 23. Zij reist het hele land af om Kennedymarsen te lopen. De Kennedymars is haar favoriete afstand. Zij liep er in 2015 maar liefst 21 en dat allemaal voor de stempeltjes.

Op nummer 5, nog steeds de benjamin onder de mannen van onze top 10, **Roel van der Wijst**. Roel, volgend jaar top 3??? Om in de top 3 te komen moet je vrijwel alles lopen wat er te lopen valt. En dan vooral ook nog de lange afstanden, want daar vallen de meeste punten te verdienen. Roel vindt het ook leuk om op vakantie te wandelen in het buitenland. Daar krijg je echter geen puntjes mee!

En dan steady op nummer 4, nummer 2 bij de vrouwen: **Anita Pepers**. Anita liep vorig jaar een paar marsen meer en heeft zich mooi op 4 gehandhaafd. Anita is niet kapot te krijgen. Altijd met goede zin laat ze heel veel mannen achter zich. Maar nu Hanny nog .....

En dan uit het niets op nummer 3, de binnenkomer van het jaar, **Arie Kandelaars**. Je zou bijna zeggen: Arie kwam, zag en overwon, maar dat is het net niet geworden. Een belofte voor 2016? Sportief is Arie zeker, hij meldde me dat hij 100 punten te veel gekregen had voor een tocht.

Op nummer 2 is **Hans Pranger** geëindigd. Hans heeft alles gelopen wat er te lopen viel. Het is hem dus net niet gelukt om op 1 te eindigen. Jammer dat Someren uitviel, maar niet getreurd. Hans mag trots zijn op zijn resultaten. Vanaf 2008 staat hij in de top 5: 1 x 5, 2 x 4 en maar liefst 4 keer op de 2e plaats.

Op nummer 1: **Hanny Klumpkens**.

(vervolg op blz. 18)

Wat een geweldige prestatie! Ook Hanny loopt alles wat er te lopen valt. Makkelijk te herkennen aan haar lichte tred en wapperend staartje. Hanny, van harte gefeliciteerd! Voor de tweede keer in de geschiedenis van OLAT een vrouw op de 1e plaats. Hanny op 1 in 2013 en in 2015. Bij de dames is ze al vanaf 2000 13 keer clubkampioen. WIE STOOT HAAR VAN DE TROON?

	2015		2014
Hanny Klumpkens	1	↑	2
Hans Pranger	2	↑	3
Arie Kandelaars	3	↑	0
Anita Pepers	4	↔	4
Roel van der Wijst	5	↑	7
Marleen Ramakers	6	↑	8
Wim van Capelle	7	↑	33
Hugo Prinsen	8	↑	17
Rob van Stuivenberg	9	↑	12
David Vos	10	↑	23

Veel mooie wandelkilometers en veel wandelplezier gewenst in 2016.

Ik hoop iedereen te ontmoeten bij de jaarvergadering van OLAT op zaterdag 27 februari.

-Frank Marchand-

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP JANUARI / FEBRUARI

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
3-jan	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
22-jan	Den Bosch	De Bossche 100	100-110 km	22.00	500	
24-jan	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema
7-feb	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
14-feb	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema
19-feb	Winterswijk	LWOG	80 km/110 km	23.00 /17.30	360-500	
27-feb	Vandaag is het algemene ledenvergadering van OLAT. Tijdens deze vergadering worden de clubkampioenen en een aantal deelnemers gehuldigd. Om oneerlijke concurrentie tegen te gaan wordt er vandaag geen wandeling in het programma opgenomen.					

(Vervolg van pagina 15)

hoogtelijnen nog weleens konden worden aangezien voor het pad, raken nog maar zelden mensen zoek. Voor de terugreis worden de schaapjes bovendien zorgvuldig geteld, of zo nodig elders opgepikt. Toon kan zich maar één geval herinneren waarbij men in Sittard pas ontdekte dat er een wandelaar ontbrak. "We kregen een telefoontje dat er nog iemand in La Roche stond. Konden we met het kleine busje weer omkeren." Vandaar de regel dat wie de soeppost heeft gemist even laat weten waar men uithangt.

Het plannen en verkennen van de routes, het regelen van vervoer, verzekeringen en catering, het verzorgen van duidelijke instructies voor de deelnemers, het improviseren in noodgevallen – het is voor Toon en zijn team allemaal verleden tijd. Eigenlijk willen ze daar nog niet teveel aan denken. "Na de laatste keer in Huy hebben we net als altijd het busje ingeleverd en de spullen uitgepakt. Geen poespas", zegt Toon. "Ik zal het gaan missen, al zal ik nog weleens gewoon meewandelen. Een stuk van mijn leven zit erin. En ik heb het verdómd graag gedaan." Nou ja, de administratieve rompslomp iets minder graag dan. Dat is trouwens een taak die Isis la Croix van hem overneemt.

*De werkwijze van de commissie Clubreizen:
De Clubreizen bestaan uit etappes van een GR-route, ofwel Grande Randonnée – lange afstandspad in goed Nederlands. Er is keuze uit talloze GR-routes, allemaal wit-rood gemarkeerd. De kunst is om jaarlijks een gevarieerd aanbod aan dagetappes samen te stellen. Liefst zo ver mogelijk weg, omdat daar de allermooiste wandelroutes lopen. Maar in voor- en najaar rekening houdend met de reisafstand, want dan zijn de dagen kort. Omdat wandelroutes onderhevig zijn aan veranderingen, is het zaak om kort voor vertrek te controleren of de beschrijving in het gidsje nog wel klopt met de realiteit en of de markering duidelijk is. Bijkomende taken voor het Clubreisteam zijn het vastleggen van horecagelegenheden op het start- en eindpunt, een geschikte plek zoeken voor de soeppost (op 4 à 5 km voor het einde) en noteren op welke punten wandelaars extra moeten opletten. Vier voorlopers zijn hiervoor nodig. Bij het startcafé splitsen zij zich op, een duo begint aan het eerste deel van de etappe, twee anderen rijden verder naar ongeveer halverwege de route, en laten daar hun auto achter. Daarin rijdt het eerste duo later naar het eindpunt om de twee anderen op te pikken.*

-Mirjam Kies-

Centurion bijeenkomst in Wijk en Aalborg

In het weekend van 15 en 16 augustus gingen 12 Nederlandse en 8 Belgische lopers met pers en verzorging / fans naar Isle of Man in de ultieme poging 100 Engelse mijl binnen 24 uur te lopen. Dit alles om lid te worden van de "Brotherhood of Centurions 1911", een gezelschap van wandelaars dat op Engelse bodem deze afstand binnen de gestelde tijd heeft behaald. Het verslag daarvan kon u in een eerder OLATNieuws lezen.

Op 21 november was het nog even nagenieten tijdens de jaarlijkse Centurion bijeenkomst. Voor mij en enkele anderen extra bijzonder omdat we vandaag ons officiële diploma van de Brotherhood of Centurions 1911 in ontvangst mochten nemen.

Het was een mooi dagvullend programma. Vanaf 11.00 uur waren we welkom. Piet had een lijst gemaakt van alle aanwezigen, hun beste tijd en het aantal keren dat men op Engelse bodem deze tocht had volbracht. In totaal zat er voor zo'n 29.000 km in de zaal. Bijzonder ook dat er een delegatie van het Engelse bestuur aanwezig was; dat geeft zo'n dag als deze net dat beetje extra. Nadat iedereen was voorgesteld gingen we twee lokale musea bezoeken. We begonnen in het museum voor luchtgekoelde Volkswagens. Denk hierbij aan de kever en het bekende busje. Hierna gingen we te voet door richting het volgende museum, dat was gevestigd in een locatie waar ik mij nog niet helemaal thuis voelde, het plaatselijke bejaardentehuis..... Maar op zich ook wel een logische locatie, omdat het hier ging om oude apparaten met een stekker, zoals tv's, radio's, maar ook scheerapparaten, diverse soorten stoppenkasten.

Er was ook echt een ouderwetse huiskamer ingericht en veel mensen herkennen een boel zaken uit hun jeugd, zo ook ik. Er stond warempel een exemplaar van het eerste zwart-wit tv'tje uit begin jaren 80 dat wij mee hadden op vakantie, erg leuk. Ook bijzonder vond ik onderstaande spreuk, aangezien sommige mensen graag mogen opmerken dat ik huppel.

Uiteindelijk waren we met een grote groep wandelaars uit Nederland en België die gehuldigd werden. De overige aanwezigen die reeds Centurion zijn, waren compleet verrast door de grootte van de groep. Bijzonder vond ik dat er mensen aanwezig waren die in 1969 deze titel hadden behaald en de aanwezigheid van lopers die tot 19 keer deze monstertocht op de Engelse bodem hadden uitgelopen. Er was iemand aanwezig die tijdens een van zijn deelnames er 30 seconden te lang over deed (en dat op 24 uur!) en, ook speciaal, er waren mensen gekomen om

onze huldiging bij te wonen. Op dat soort momenten besef je toch weer eens wat je hebt gedaan en wat er nog allemaal in het verschiet kan liggen.

-Rick Liesting-

Hieronder volgen nog een paar uitspraken uit het verslag van Jack Bertrums van deze tocht:

Felicities over en weer en emoties kregen de overhand, het wachten op de overige Belgen en Nederlanders om deze ook binnen te klappen was begonnen. Het was één grote family en ik was blij dat ik er deel van mocht uitmaken.

De organisatie had het subliem voor mekaar, verzorging was tot in de puntjes geregeld, vriendelijke vrijwilligers maakten dat het lopen bijna vanzelf ging, zo stonden ze je aan te moedigen heel de dag en nacht.

De dag dat het moest gebeuren toen heb ik het gedaan en mag nu met C1142 gaan ondertekenen...

Brabants Vennenpad

Het Brabants Vennenpad is te starten in verschillende dorpen die aan deze route liggen en is met het openbaar vervoer goed te bereiken. Het is een afwisselende tocht, die in bijv. 12 dagen is te wandelen. Men loopt in bossen en landschappen, u komt langs oude boerderijen, nostalgische huizen en ook kastelen zijn in de route opgenomen. Het industriegebied waar men soms doorheen komt, moet men maar voor lief nemen. Het kan niet zo zijn dat alle vennen aan elkaar liggen, want dat zou niet gaan en dan zou het ook te saai worden.

Deze vennenroute is in het voorjaar of in het najaar mooi, want dan komen de kleuren van de bomen en de planten het meeste tot zijn recht, maar als men houdt van heide, en die is er in overvloed, dan kan men het beste kiezen voor half juli t/m half september. Verschillende paden zijn na een langdurige regenperiode niet of slecht te gebruiken; wij denken: dat is weer zo'n OLAT-pad.

Dag 1: Heeze station - Nuenen

Wij zijn begonnen op 18 maart, op een zonnige dag, in Heeze, een trip van 20 km naar Nuenen.

Heeze met het kasteel, via de Herbertusbossen, het Waschven, de Plaetse, de Rulse Parel, Beekdal van de Kleine Dommel, via kasteel Geldrop en dan door de Zeggen. Hier gaan we eerst even wat drinken voor wij verder gaan. Wij vervolgen de weg via de Collse Watermolen om te eindigen op het Een-eind. Wij hebben genoten van deze 1e dag en gaan weer naar huis.

Even voorstellen: wij zijn Ton Coppens en Frans Mandos.

Wij hebben in het voorjaar van 2015 het Brabants Vennenpad gelopen. Er zijn er meer die deze route gelopen hebben, maar wij vinden het jammer dat er toch weinig over bekend is.

Ook al zijn wij beiden geen schrijvers, wij zullen toch proberen om u in het kort te vertellen - en met bijgaande foto's duidelijk te maken - hoe mooi dit wandelpad is en ook hoe mooi het in Nederland is.

Dag 2: Nuenen - Son

Vandaag 2 april is het een droge dag en het ziet er veelbelovend uit. Dus deze 14,5 km naar Son moeten wij op ons gemak kunnen lopen. Wij beginnen bij de Opwettense Watermolen. We komen aan in het Achterbos; dit is een mooi stukje Eindhoven maar niet als het pas geregend heeft. Wij kunnen hier onze boterham niet zittend nuttigen, dus gaan we verder naar een betere plek. Om onze weg via het klaphek te vervolgen moeten wij wel op het pad blijven, maar helaas gaat dat niet vanwege het hoge water. Via omwegen zijn we in Son en Breugel aangekomen. Wij hebben deze 2e dag 4 uur gelopen.

Dag 3: Son - Sint-Oedenrode - Boxtel station

Vanaf Eindhoven zijn we met het openbaar vervoer naar Sint-Oedenrode gegaan. We wandelen langs de Vresselse akkers (een Middeleeuws akkerbouwcomplex) en door het Vressels Bos naar de Hazenputten. Dan naar buurtschap Eerschot, de bakermat van Rooi. Daar staat nog een robuuste 15e-eeuwse

kerktoren. Wij hebben zo snel gelopen dat wij nog tijd hebben om door te lopen naar Boxtel. Na het nuttigen van onze lunch op deze zonnige dag in Oud Rooy (Sint-Oedenrode) besluiten wij om 14,3 km verder te gaan, naar Boxtel station.

Ter hoogte van Olland ligt een wondergaaf stuk Dommeldal met vochtige beemden, dode rivierarmen, steilranden, bolle akkers en rivierduintjes. Wij vervolgen onze weg naar Liempde-Kasteren. Na de Noord-Brabantsch-Duitse Spoorweg (NBDS) van Boxtel en de Geelders gaan wij langs de Kleine Aarde en komen aan in Boxtel. Na het kasteel van Stapelen en het bezichtigen van de Petruskerk sluiten wij deze dag volstaan af en gaan weer terug naar huis.

Dag 4: Boxtel station - Oisterwijk station

Wij zijn rond 10 uur vertrokken vanuit Boxtel station. Het belooft een mooie dag te worden, want rond deze tijd van het jaar, op 10 april, kan men niet van het weer op aan. Wij lopen langs ANWB

paddenstoelen Nr 9825 - Nr 9824/1 - Nr22648, waarna wij via Roond (Roond is een gehucht op oude akkergronden) en Bosrand, het Kerkpad en Melaniedreef uit komen op de Kampina (de Kampina en de Oisterwijkse bossen en vennen liggen in een overgangsgebied). De Kampina sluit aan op de Dreven. Hier zijn vele grazers op de heide. Wij lopen langs deze beesten af en doen of wij ze niet zien, of zij ons niet (dat hopen wij?). Wij komen dan bij het Van Tienhovenmonument aan. Van Tienhoven is de vader van één der oprichters van Natuurmonumenten. Zo liet van Tienhoven een deel van de broekbossen en blauwgraslanden langs de noordoever van de Beerze ontwateren en ontginnen. Een deel werd akker; de naam Hoge Hei herinnert nog aan het oude landschap. Een ander deel werd vol gepoot met grove den: het Vossenbos. Enkele vennen bleven als overblijfselen van weleer: het Konijnenbergven en het Ansumsven, evenals de Zandbergen waaraan de gelijknamige vennen hun naam danken. Vanaf het monument lopen wij via de Beversebaan, daarna de Valkeniersbaan en langs het riviertje de Rosep. Het gebied bestaat uit moerasbos en vochtige heideveldjes. Maar voor wij in Oisterwijk komen moeten we verschillende vennen passeren bijv. het Voorste Goorven, daarna Goorven en als laatste Heiven. Wij gaan via het bezoekerscentrum aan de rand van Oisterwijk het mooie dorp Oisterwijk in. Onze wandeling zit er op en er is nog tijd over om een pilsje te nuttigen op een terrasje onder de Marielinde.

Met de mooie gebouwen het gemeentehuis en het oude raadhuis in onze gedachten verlaten wij Oisterwijk.

Dag 5: Oisterwijk station - Hilvarenbeek

Vandaag, 16 april, is het een beetje guur weer, maar al gauw gaat dit over tot beter

en kunnen wij deze tocht in een zonnig vooruitzicht, niets vermoedend wat ons te wachten staat, voortzetten. Wij zien de mooie boerderij in de Groenstraat en het Landgoed De Hondsborg met omliggend riviertje de Reusel. Na Oisterwijk komen we in Moergestel aan. Wij gaan een kop koffie drinken bij café De Brouwer, wel bekend bij de OLAT-wandelaars. Na een half uur vervolgen we onze weg en komen aan de rand van Moergestel een mooie standaardmolen tegen. Via verschillende straten komen wij bij het Wilhelminakanaal.

We gaan rechtsaf tot aan de brug om op ons pad, via de andere zijde van het kanaal, naar de Biestedijk te komen.

Eerst gaan wij langs natuurgebieden zoals het Diesensbroek en Moergestelsbroek en ook langs Annanina's Rust (koosnaampje van de maîtresse van de Hilvarenbeekse notaris Huijsmans). Annanina's Rust ligt op een dekzandrug tussen de Reusel en het Spruitenstroompje. Na verschillende dijkes en straten komen wij in Hilvarenbeek aan. Onder het genot van een pilsje hebben we deze dag nog eens doorgenomen Wij hebben een mooie dag gehad en 20 km gelopen.

Dag 6: Hilvarenbeek - Wellenseind

Wij hebben vandaag, 21 april, het startpunt in een echte uithoek hier tegen de landsgrens aan. Alleen in het westen,

langs het riviertje de Rovertse Leij, vinden we enkele vrij kleine, middeleeuwse landerijen: Breehees, Gorp en Rovert. En enkele kilometers zuidelijker ligt dan nog het cultuureilandje van de Tulderhoeve eenzaam op de hei. Tot op heden klopte de route wel, maar hier lopen wij zo'n 3,5 km in het rond en komen er niet uit. Wij denken: als wij langs de Leij lopen dan komt het wel goed, ons verstand op nul en gaan dan maar; dit hebben wij goed ingeschat. Na een paar kilometer lopen, komen wij weer op het goede pad met roodgeel als aanduiding, Gorp en Rovert. De Nieuwe Hoeven is een 17e-eeuwse voorraadschuur waar in vroegere jaren de boeren hun afdracht in natura aan de eigenaar van het land moesten betalen. Bij de ingang van het jachthuis nuttigen wij onze lunch in de natuur. Het jachthuis is 'het kasteel' dat in de late 19e eeuw werd gebouwd op last van de toenmalige landgoedeigenaar baron Zerezo de Tejada. Na de lunch gaan wij door het sterrenbos de Warande en langs de Rovertse Leij.

Na 2 ANWB paddenstoelen Nr 21551 en Nr 21312 komen wij bij de Rovertse kapel (Grenskerk uit 1642) en lopen wij verder over de Roovertsebaan. Dan komen wij in de Tulder aan (de kleine middeleeuwse ontginning Tulder, vroeger midden op de hei, nu opgenomen in het landgoed De Utrecht). Zo komen wij vanuit het bos bij de grote weg, geen café, geen drinken; dan maar, na 23,5 km, naar huis.

-Ton Coppens en Frans Mandos-
(wordt vervolgd)

De oversteek van het Reuzengebergte

Derde wandeldag zaterdag 15 augustus 2015

Bij het ontbijt krijgen we het lunchpakket mee. Het is een complete verrassing. Twee broodjes met dikke plakken kaas en ham, een fles water, een grote appel en een plak chocola. We kunnen het niet allemaal kwijt in de rugzak en vragen een kinderrijk Duits gezin aan de tafel naast ons of zij de appels en een plak chocola willen. Het wordt in dank aanvaard.

We lopen om half negen aan, drie kwartier vroeger dan gisteren.

Vanaf nu wandelen we een paar dagen over de kam van het Reuzengebergte. De route heet het pad van de Pools-Tsjechische vriendschap. Links Polen met een ruige natuur, rechts Tsjechië, wat liefelijker. De weg golft wat, stijgt af en toe een honderd meter en daalt dan weer af. Onderweg zijn af en toe vreemde rotsformaties te zien. Een opeenstapeling van brokken basalt, ooit door een vulkaan uitgespuugd. We genieten van de mooie panorama's. Na een uurtje wordt het al weer warm. Zittend op een platte steen eten we de overgebleven plak chocola op voor dat hij smeerbaar wordt. Onze Poolse kennis van gisteravond komt voorbij, nu in gezelschap van een vriend en twee meisjes.

Voordat we opstappen overleggen we samen even. We zouden de kam kunnen verlaten en afdalen naar Labska Bouda om de bron van de Labe (Elbe) te zien. Dat betekent 200 m extra dalen en weer klimmen. We hebben de bron

We hebben een zesdaagse huttentocht gepland door het Reuzengebergte. De route loopt voor een deel over de kam van het gebergte over de grens tussen Polen en Tsjechië en onze koffer wordt na drie dagen in de hut nagebracht, zodat we onze rugzak kunnen "verversen". We lopen individueel. We zijn door de reisorganisatie van goed kaartmateriaal voorzien met daarbij een voorgestelde route die we desgewenst kunnen wijzigen. In deze aflevering leest u de beschrijving van de derde en de vierde dag.

op een foto. Die ziet er uit als een regenput. We besluiten het plaatje kijken voorrang te geven boven het 'echie' en wandelen verder over ons pad. Het is goed te belopen, met meestal grind en gruis. Het is weliswaar warm, maar door een windje dat over de kam scheert, goed uit te houden. De weersverwachting op lange termijn, die niets dan regen voorspelde, blijkt ook net als in Nederland niet al te betrouwbaar.

Vreemd gebouw

Na een poos komen we bij Snezne Jamy, een wandelknooppunt hoog bovenop de kam.

Er staat een nogal vreemd gebouw. Vanuit de verte doet het denken aan een van de middeleeuwse kerkjes op het Friese platteland, maar bij nadere beschouwing blijkt het een communicatiepost te zijn, die aan alle kanten volhangt met schotels en zendapparatuur. Er staan - verweerde - banken zat, een enkel tafeltje en muurtjes die wat weg

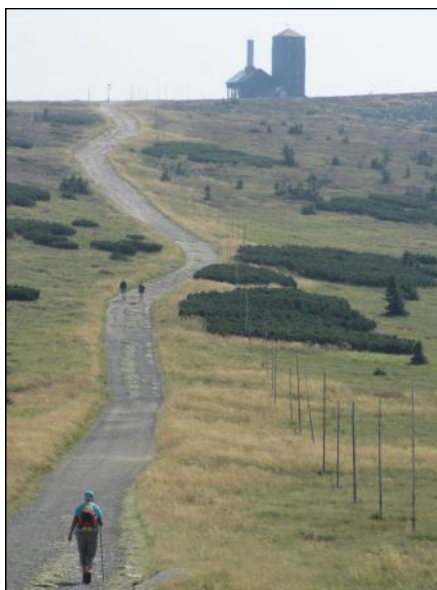
hebben van een oude ruïne. Ook allemaal verweerd. Met wat fantasie zitten we op een oud Romeins terras. Een ideale rustplek, we blijven er een poosje van genieten.

Het wordt druk, het is te merken dat het zaterdag is. De wandelaars die de bronnen van de Labe bezocht hebben, komen hier weer op de hoofdroute.

Als we weer opstappen zien we na een honderd meter tot onze verrassing aan de Poolse kant een diepe afgrond, met in de diepte een paar meertjes. Fantastisch uitzicht. Voor ons gevoel begint er over de grens ineens een heel andere wereld.

Aan het gruispad is nu een einde gekomen, het pad loopt langs een aantal uitzichtpunten en zet zich voort halverwege een hoge basaltblokkenheuvel. Het pad zelf bestaat ook uit basaltblokken en loopt na de heuvel nog kilometers door, af en toe onderbroken door een stukje zandpad met grote keien en dennetjes tot heuphoogte. Warm.

Bij een van de rotsformaties komen we onze Polen weer tegen. Ze stappen net op en wij maken dankbaar gebruik van

het vrijgekomen plaatsje in de schaduw van een groot rotsblok. Zittend op een plukje gras en een puntige rots als ruggeleuning breken we ons lunchpakket aan. De Polen gaan vandaag naar de Snezka, de hoogste top van het Reuzengebergte op ruim 1600 m. Voor ons ligt die niet op de route, maar is zowel morgen als overmorgen als extra lus in de route op te nemen. Ik denk niet dat het er van komt. Voorlopig hebben we genoeg aan de heuvels op ons pad. We kijken nu beurtelings uit over de Tsjechische en de Poolse kant, met af en toe uitstulpingen van basaltformaties. Het gaat heuvel op en heuvel af, de basaltkeien worden losse stenen, afgewisseld met stukjes zandpad.

We dalen langzaam de kam af en bereiken al vrij vroeg onze overnachtingsplaats, berghut Moravska Bouda. We krijgen de kamersleutel, maar het kamermisje komt ons snel achterna en verontschuldigt zich in rap Tsjechisch dat de kamer nog niet op orde is. We verstaan er niks van, maar gebarentaal doet wonderen. We zitten er niet mee, het terras heeft volop schaduw en het bier is goed.

Wie komen daar onverwacht uit een zijpad aanzetten? Onze Poolse vrienden. We lachen en heffen het glas. Ze lopen snel door, want ze hebben nog een heel stuk voor de boeg. Zelf proberen we de schommelbank op het grasveld uit, maar dat vinden we toch te

heet in de zon. We gaan naar de kamer. Onze koffer is er al, de reis zit er half op. We kunnen nu wat spullen verwisselen en vooral de rugzak leger maken, want we hebben teveel op slecht weer gerekend en teveel ingepakt. Met een lichtere rugzak vertrekken we morgen naar de volgende hut.

's Avonds staat er eendenborst op het menu. Helemaal niet verkeerd. We drinken er een goed glas wijn bij. Na het eten liggen we buiten op een houten bank in de vorm van een ligstoel. We kijken uit over het hele dal met koeien, weilanden en een oude boerderij. Een zestal schapen scharrelt rond de hut. We blijven tot het te fris wordt.

Vierde wandeldag zondag 16 augustus 2015

We beginnen de dag met een royaal ontbijtbuffet. Ons lunchpakket bevat een flesje water, een appel, een wafel en twee sneden brood met een flinke schnitzel er tussen.

We pakken de groene route om via een mooi bospad weer op de kam te komen. Opeens blijft Truus staan. Ze ziet een grote schim in het bos. Het lijkt wel een eland. Als we dichterbij komen zien we dat het inderdaad een eland is. Helemaal van hout. Later zien we nog een vos en een uil. Ook van hout. Banken en zitjes met een verrekijker. Jawel, allemaal hout. Eenmaal het bos uit komen we op een asfaltweg. Deze loopt naar een groot houten gebouw. Het blijkt een luxe hotel te zijn. We hebben zin in koffie. Jammer genoeg gaat het restaurant pas om elf uur open. Zo lang kunnen we niet wachten en bovendien zien we 500 meter hogerop de heuvel nog zoiets. Dat is aan de Poolse kant en blijkt inderdaad een berghut te zijn en geen hotel. We drinken er thee en koffie.

Klein Duimpje

Hierna klimmen we gestaag het keienpad omhoog. De keien liggen er zo ruw bij dat het net lijkt alsof reuzenhanden het pad vol gestrooid hebben. Zoals Klein Duimpje het met broodkrumels deed, maar dan tien keer zo dik gezaaid. Het heet hier tenslotte niet voor niets Reuzengebergte. Zo blijven we in sprookjesland. We strompelen meer dan dat we wandelen. Nu eens omhoog, dan weer omlaag. Rondkijken lukt alleen als je stilstaat, maar dat biedt dan ook een geweldig zicht op een ontzettend ruig landschap. We komen langs een platte steen die uit de rots steekt als een elfenbankje uit een berkenstam. Zó uitnodigend, dat we er geen weerstand aan kunnen bieden. Als twee elfjes kijken we over Polen uit.

Onze topografische kaart geeft aan dat er verderop bij een splitsing een rotsformatie is. Dat zal wel een goede picknickplaats zijn, denken we uit ervaring te weten. Het blijkt te kloppen, er zitten hier en daar verspreid wel zo'n tien, twaalf mensen deze zondagmiddag te rusten of te eten. Ook wij zoeken een mooie plek op tussen de stenen. De dikke koude schnitzel tussen zuurde-sembrood is ons wat teveel, die eten we maar voor de helft op. Bergsteigeressen, zeggen ze op z'n Duits. Tja 's lands wijs, 's lands eer. Als je alles wilt zoals thuis, dan moet je inderdaad maar thuis blijven.

We stappen op en komen onze Pool weer tegen, ditmaal weer alleen. Hij heeft nog een flinke dagreis te gaan, zo'n zes uur, zegt hij.

Koele meren des doods

Zelden hebben we zó lang op zo'n ruig pad gelopen, maar aan alles komt een eind. Het pad is weliswaar steeds meer voorzien van iets wat je plaveisel zou kunnen noemen, maar bestaat nog steeds uit grote stenen. Het draait en keert en daalt langzaam af. Langs een steile helling zien we in de diepte twee meren liggen, volgens de beschrijving zijn ze bijna zonder leven vanwege het steenkoude water. Ik moet denken aan 'de koele meren des doods', een verfilmde roman van Frederik van Eeden die gebaseerd is op een psalmtekst. 'Maar doodgaan ...dat zou een rust zijn ... zachtjes gevoerd worden langs stille grote koele meren ...'

Maar in plaats van rust klinkt er gerommel en wordt de lucht steeds donkerder. Wat niet wegneemt dat het nog steeds warm is. Langs het pad ontspringt een bron, we zien er iemand zijn veldfles vullen. Truus houdt even haar handen onder water. Steenkoud, het bronwater zal wel op weg zijn naar een van de meren.

Het gerommel wordt luider en de lucht links vooruit en rechts vooruit wordt nog donkerder. We verlaten het pad en komen op een kasseienweg terecht. Net als de wielklassieker Parijs-Roubaix, maar dan anders, heftiger. De spaken zouden spontaan uit je wiel vliegen. We slaan inderdaad de omweg

over de top van de Snezjka maar over een flinke afdaling brengt ons bij de hut. Het blijkt de verkeerde te zijn. Gelukkig zitten we wel op de goede weg. Via het terras van de hut vervolgen we onze wandeling. We dalen sterk af en nog sterker. Opeens zien we een meer, het is het kleinste van de twee. Aan de oever de Poolse berghut Samotnia. Even later barst het onweer los, maar dan zijn we al binnen.

Poolse hutten lijken mij nog het meest op zoals ik me staatshutten voorstel van voor de omwenteling in 1989. De Tsjechische hutten zijn duidelijk in particuliere handen en dat is te merken aan de service. De receptie hier wordt 'bemand' door een tanige Poolse. Ze vist onze naam op uit een beduimeld gastenboek en wil weten hoe laat we willen eten en ontbijten.

In de eetzaal blijkt iedere schotel van achter een rolluik te komen, waarbij een luide roep het gerecht aankondigt. Je wordt geacht de bestelling op te halen bij het luik. We spreken geen woord Pools, maar voor alles is een oplossing. We worden door de barjuffrouw naar een gereserveerde tafel geleid, waarna we keurig bediend worden. Zei ik iets over het gebrek aan Poolse service? We krijgen vermicellisoep, zuurkool, gekookte aardappelen en een schnitzel.

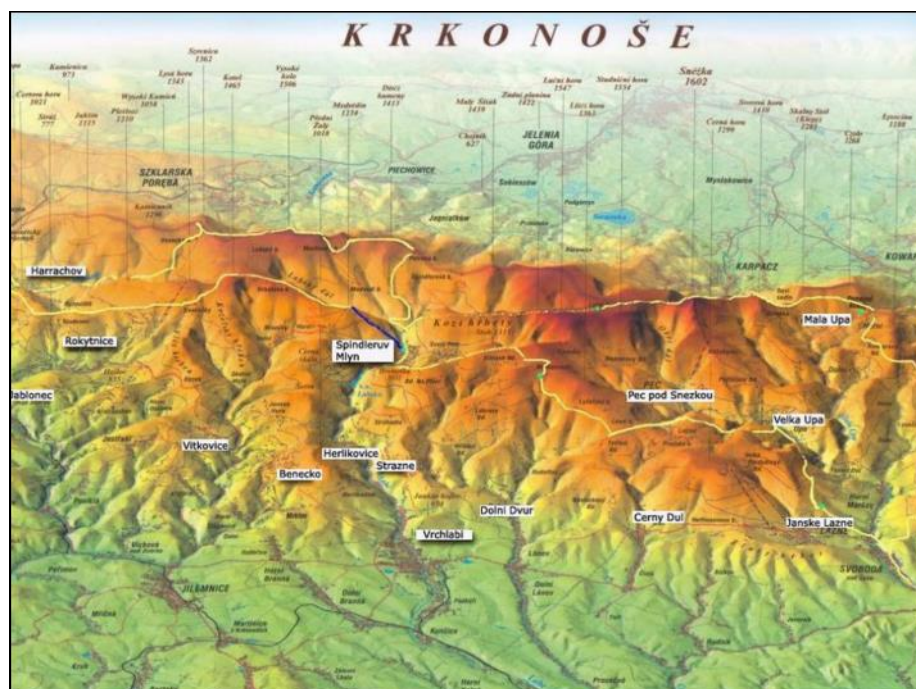
Een eenvoudige doch voedzame maaltijd, zou Marten Toonder zeggen.

's Avonds speelt een van de gasten op de piano. Het barmeisje ook, maar na enkele nummers komt de receptioniste tussenbeiden. De piano gaat dicht en het barmeisje gaat de gang dweilen. Niet spelen, maar poetsen!

Omdat er verder niets te beleven valt en het buiten na de bui te nat en modderig is om rond te lopen, duiken we de kooi maar in.

-Kees van Vessem-
(wordt vervolgd)

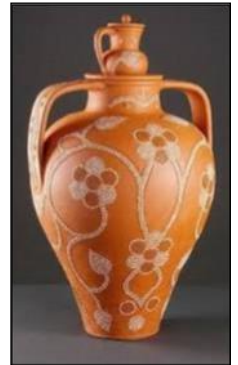
Met bestemming Santiago de Compostella (4)

Via Lusitana

Bom dia!

Vanuit het Portugese Alpalhão volgen we Anneke en Herman verder op hun reis naar Santiago de Compostela. Dit keer lezen we dat ze genieten van heerlijke ontbijtjes en mooie landweggetjes. Op zijn tijd een “bica”(koffie) of een heerlijk koud biertje. Maar, ze ondervinden ook tegenslagen tijdens fikse regenbuien, waardoor “paden riviertjes worden”. Ook is er verwarring als de reservering niet blijkt te kloppen, maar uiteindelijk zorgt Jacobus goed voor hen.

Vrijdag 26 september

Alpalhão–Nisa -18 km, 25°C, zonnig

Vannacht behoorlijk last gehad van mijn linker grote teen. Toch gekneusd bij de val van gisteravond. Hij is wat dikker en ik kan hem bijna niet bewegen. Het ontbijt is onvoorstelbaar uitgebreid en we smullen er lekker van. Pedro komt en vertelt nog wat over de quinta; naast het toerisme runt hij nog steeds een boerenbedrijf. Ook horen we hoe ik mijn telefoon kan opwaarderen, het internetgebruik wordt dan per dag afgeschreven van je tegoed. Bij een telefoonwinkel kun je dan internettegoed kopen, dat is veel goedkoper. Na het ontbijt lopen we eerst naar het café van gisteravond waar moeders achter de bar staat en ons al verwacht. We drinken een bica terwijl zij onze lunch klaarmaakt.

We maken natuurlijk ook een foto waar we met moeders op staan, dan hebben we de hele familie gehad. Zij vindt het prachtig. Nu naar het postkantoor voor een stempel in ons paspoort en het beltegoed.

Het is al 10 uur voordat we eindelijk echt lopen. Eerst 3 km langs de N18, daarna rechtsaf het veld in. Mijn teen gaat redelijk maar ik voel hem bij iedere stap die ik zet. Mijn rechterlies is ook weer behoorlijk storend waardoor mijn hele been niet goed meegaat. De route die we lopen is wel erg mooi. We komen bij een hek met hangslot en moeten er overheen klimmen. Dat gaat goed en levert leuke foto's op. Er liggen hier ook echt giga bolders, ze liggen er al eeuwen want de bodem is hier zo. Door erosie zijn ze bloot komen te liggen en sommige zien eruit als paddenstoelen. We passeren ook een oud Romeins pad en een droge rivier met eeuwenoude stapstenen. Ik maak er een foto van maar als we denken dat die misschien niet goed gelukt is, heb ik niet de moed en energie om een paar meter terug te lopen.

We komen nu in Nisa aan en lopen het dorp door naar onze overnachting en daar gaan we eerst liggen. Mijn benen zijn daar zeer dankbaar voor. Na een douche, de was en een telefoontje naar de volgende overnachting gaan we de stad in voor een welverdiend pilsje. Dan terug naar huis, waar de was inmiddels droog is. Om 19.30 uur eten we aan de overkant weer een heerlijke maaltijd.

Zaterdag 27 september

Nisa–Vila Velha de Redão - 26 km 21°C, onweer/regen

We zouden om 7.30 uur ontbijten maar de deur is nog op slot. Dan maar eerst de rugzakken inpakken en de schoenen

aan doen. Na wat geklop op het raam worden we gehoord en kunnen we erin. De vrouw van José had niets doorgegeven. We ontbijten en kunnen ook een broodje meenemen voor de lunch. José vertelt dat de route van vandaag helemaal is gepijld is en heel erg mooi. Verder weet hij echt niet zoveel als in onze gids staat, maar wij besluiten wel om de pijlen te volgen en niet onze gids.

We gaan de stad uit via het oude centrum en lopen al snel op een mooi landweggetje. Dan horen we plotseling een vreselijk geblaf en gerammel achter ons. Er komt een grote zwarte hond op ons afgevlagen met zeker 5 meter ketting aan zijn halsband. Wij schreeuwen van alles tegen hem en zwaaien met onze stokken en gelukkig, hij schrikt ervan. Maar even later komt hij er weer aangeblaft en samen met ons geschreeuw gebruiken we de “hondenfluit”. Dan stopt hij en druipt af ..... hé, hé was dat schrikken!

Na 5 km gaan we het veld in en dan begint een supermooie route door de bossen in bergachtig gebied. Dit is de eerste keer dat we zo bergachtig lopen. Helaas gaat het regenen en horen we in de verte onweer. Bij het dorpje Pé do Serra gaan we even van de route af, klimmen het dorp in en drinken koffie bij café Marzia. De vrouw is al behoorlijk oud maar ze vindt het prachtig dat we er zijn. Dan weer terug naar de route (400 m) en door het veld verder.

Na een poosje begint het echt te knallen en hard te regenen. De poncho

De paden worden riviertjes ....

houdt ons droog maar het is te laat om nu de regenbroek nog uit de rugzak te halen. Onze schoenen lopen vol water. Het onweer komt meerdere malen terug, de paden worden riviertjes en staan vol met plassen. Onze boterham eten we al lopend op want ergens gaan zitten gaat niet. Dan komen we bij een splitsing en daar staat géén pijl. Dat is nu heel vervelend. Ik ga beide paden verkennen en Herman loopt terug om te kijken of we een aanwijzing over het hoofd hebben gezien. Ook ik vind geen enkele gemiste aanwijzing. We besluiten het rechtse pad te nemen, controleren de boel met het kompas en de GPS en pas na een hele tijd staat er ineens een pijl. Gelukkig, dat loopt een stuk prettiger als je weet dat het de goede weg is. Dan zien we beneden ons de Taag stromen en langzaam komen we dichterbij. Als we over de brug lopen zijn we ook meteen in het stadje, maar wij moeten nog een heel eind verder naar de bombeiros (brandweer). Daar worden we heel vriendelijk ontvangen. Dan kranten in de drijfnatte schoenen, een warme douche, een stempel en we maken ons bed op in de aula. Daarna een biertje en in een restaurantje eten we een streekgerecht, ... hé hé... het was toch een super mooie dag.

Zondag 28 september
Vila Velha de Redão–Castelo Branco 37 km, - 23°C, zon/regen

We staan om 7 uur op en pakken de rugzakken weer in, zeggen gedag tegen de brandweermannen en gaan aan de

overkant ontbijten, lekkere tosti ham/kaas en koffie. Het is allemaal wat teveel dus het restant plus nog wat extra pakken we in voor de lunch.

Dan vertrekken we onder een dik bewolkte hemel, maar gelukkig is het wel droog. We zakken af naar de N18 en lopen al snel de stad uit; na ca 3 km

slaan we een smal weggetje in wat later een zandpad wordt. Dit pad voert ons door heuvelachtig gebied richting Pezais. We verkorten de route door linksaf te slaan naar Vale de Pousadas. Daar zoeken we een café op en eten er onze lunch. We praten met een man die goed Frans spreekt. Volgens hem spreken veel mensen in dit dorp Frans omdat ze ooit in Frankrijk gewerkt hebben. Wij gaan weer verder en al snel gaan we klimmen, onze eerste echte klim. Het dorp ligt op 180 meter en wij gaan met hairpins naar dik 400 meter. Het gaat super goed en is leuk om te doen, geweldig uitzicht daarboven. We zijn wel blij dat het tijdens het klimmen droog is want met poncho aan hard werken is niet zo fijn.

Zo komen we dan in Retaxo aan en het is pas 3 uur en we hebben 23 km gelopen. Castelo Branco is nog maar 9 km en die moeten we toch nog wel kunnen lopen. We kijken op de kaart hoe we verkort naar Cebolais de Cima kunnen lopen. Voor we Retaxo verlaten rusten we bij een café en Herman belt een residencial in Castelo Branco. De vrouw spreekt goed Engels en alles is snel geregeld. Dus wij op weg, eerst 3 km over een weg die niet al te druk is maar toch veel langer dan we dachten. Dan richting Castelo Branco over een niet meer gebruikte weg tussen het spoor rechts en de drukke wegen links. Door de slechte verbinding tussen Retaxo en Cebolais de Cima is ons voordeel op de kilometerafstand helemaal foetsie. We maken regelmatig gebruik van Google Maps om te zien of we wel goed gaan.

Het is ook weer gaan regenen, dus gaat de poncho aan. Via een grote rechts omgaande lus over een zandpad bereiken we de buitenwijk van de stad. Het duurt allemaal erg lang en we worden behoorlijk moe, maar eindelijk bereiken we de Rua do 1^e Maio. Als we bij ons adres zijn blijkt dat gesloten. Wat raar! We bellen weer het telefoonnummer en nu is er een man aan de telefoon die geen woord Engels spreekt. Hij probeert uit te leggen hoe we moeten lopen en het valt niet mee om bij de verkeersdrukte alles te verstaan. We moeten blijkbaar richting ziekenhuis, dus we gaan lopen en volgen de bordjes "Hospital". Daar belt Herman weer, maar we komen er echt niet uit en zijn inmiddels bekap. We gaan het ziekenhuis binnen en aan de balie vragen we of iemand a.u.b. het nummer wil bellen om te vragen waar we moeten zijn. Dat willen ze wel doen en na een kort gesprek gaat de vrouw die achter de balie zit met ons mee naar buiten. Ze loopt helemaal met ons mee tot we er zijn. Wij zien alleen maar flats. Als er mensen ons vragen "pousada?", zeggen wij nee, "residencial Ariana!". Dan is de verwarring compleet! Tot er bovenaan een stenen trap een man roept en ons naar boven wenkt. Wij bedanken de vrouw en klimmen omhoog. Het blijkt dat we in de jeugdherberg staan waar we ons maar inschrijven. De prijs van de kamer is gelijk aan die van het residencial, vreemd, vreemd. Later blijkt dat Herman zich de eerste keer vergist heeft in het telefoonnummer. Hij belde NIET de residencial maar de jeugdherberg..... Zo'n verwarrende aankomst hebben we nog nooit gehad.

Allereerst kleden we ons om en gaan een klein half uurtje liggen. Dan gaan we op aanwijzing van onze gastheer naar een restaurant op 12 minuten lopen. Daar aangekomen blijkt dat het geen restaurant meer is, nou ja, dat kan er ook nog wel bij. We lopen terug en zien een soort café maar daar is zoveel herrie dat we er maar voorbij lopen. Dan zien we een uithangbord "hotel/restaurant". Daar gaan we op af en de straat heet Rua de Santiago ..... hier

moet het lukken. En jawel, Jacobus zorgt goed voor ons want in dit restaurant eten we heel erg lekker, zitten comfortabel, genieten van een heerlijk wijntje en zo komen we weer wat bij van deze zeer vermoeiende dag. Daarna nog 7 minuten lopen, een lekkere douche en dan naar bed. 37 km..... echt niet normaal!!

Maandag 29 september

Castelo Branco - 25°C, zonnig

We staan pas na 8.30 uur op en gaan op ons gemak ontbijten. Daarna doet Herman de was, die we op een lijn in onze kamer hangen. We doen lekker rustig aan en om 10.45 uur lopen we de stad in. Voor de VVV is het al te laat, maar de MEO winkel is open en we worden geholpen door een aardige jongeman die goed Engels spreekt. Nu snappen we eindelijk hoe internet op de telefoon werkt. Na een uitvoerige uitleg merken we dat het eigenlijk redelijk simpel is. Hierna lopen we richting de kathedraal, maar deze is gesloten omdat het net lunchpauze is. Wij besluiten om zelf ook maar eerst te gaan lunchen. We zien een café-restaurant waar het gezellig druk is en daar eten we een compleet menu inclusief wijn en koffie na voor €8,—p/p.

Dan terug naar de kerk waar we een stempel krijgen die jammer genoeg weer mislukt. Het is op deze route goed te zien dat ze niet gewend zijn stempels te zetten. Ze zijn veel te groot, staan scheef en zijn vaak maar half afgedrukt. Maar goed, we hebben een stempel. We mogen in de sacristie rondkijken tot de kerk opengaat. Daar kijken we even rond en zitten een poosje in een van de banken. Nu naar de VVV waar een vriendelijke dame voor ons een over-

nachting probeert te regelen. Dat lukt niet en met alle gegevens gaan we terug naar de jeugdherberg. Onderweg nog even langs de supermarkt voor ons avondeten en de lunch van morgen. Hé, hé, blij dat we weer op onze kamer zijn. In de jeugdherberg bellen ze nog een keer naar onze overnachting, maar nu blijkt dat ze op vakantie zijn. Géén overnachting dus.

Herman gaat bij het treinstation informeren of we morgen na afloop van onze etappe met de trein hier terug kunnen komen. Dat kan en dus boeken we nog een nacht bij in de JHB. Onder-tussen heb ik de droge was opgeruimd en via Booking.com een hotel in Castelo Novo geboekt. Vanavond eten we beneden ons brood met natuurlijk een lekker wijntje

Dinsdag 30 september

Castelo Branco – Lardosa 26 km - 25°C

Heerlijk geslapen, rustig ontbijtje, nog wat lezen, mailen, “Word feuten” en dan op weg! Herman loopt met lichte bepakkingszak en ik ga, heel luxe, zonder rugzak.

Rond 11 uur zijn we op pad en onze eerste stop is bij de tuinen van de Bisschop. Die zijn echt heel erg mooi.

Voor al de trappen met de beelden van al de koningen zijn imposant. Dit is nou echt weer zo'n plek waar je nog een keertje uitgebreid naar toe wilt gaan. Maar wij moeten verder en na een paar kilometer gaat het niet goed. We slaan rechtsaf op het verkeerde punt en lopen een heel stuk om. Daarna komen we niet meer op de juiste weg en moeten de N18 tot Alcains lopen. Echt niet leuk!

In Alcains pauzeren we even en zoeken de juiste route op, wat gelukkig lukt. Na een poosje moeten we toch weer de N18 op voor 4 kilometer en dan kunnen we gelukkig weer een zandpad op. Maar: het gaat opnieuw fout. Met de hulp van Google Maps/GPS op mijn telefoon zien we een weg door het veld, die uitkomt op een weg die recht naar Lardosa loopt. Die gaan we lopen, het is een heel mooi pad, maar ..... helaas is de mooie rechte weg een spoorlijn... en daar kun je echt niet op lopen!

We steken het spoor over, controleren met GPS de richting en over alweer hele mooie paden komen we op een oude N18, die we gaan volgen tot in Lardosa. We lopen meteen door om te kijken waar het station is.

Daar vlakbij is een café waar we neerploffen. De eigenaar denkt dat we daar overnachten maar dat is niet onze bedoeling! Hij is er wel gepikeerd over. De andere cafébezoekers zijn pas happy als ze door hebben wat we eigenlijk gaan doen.

Met de trein van 19.33 uur gaan we terug naar Castelo Branco en lopen door naar het restaurant van de vorige dag. Ik bestel hetzelfde als gisteren maar nu is mijn vlees echt super doorbakken. Jammer, de vorige kok was stukken beter.

Nu terug naar de JHB waar we nog een kopje koffie drinken en dan duiken we het bed in. We zijn best wel moe!

-Anneke en Herman Lieven-
(wordt vervolgd)

Klimmen naar de Tasman Zee: de Heaphy Track

Volgens de legende was de Polynesische zeevaarder Kupe rond 925 de eerste die het land zag. Omdat er laaghangende bewolking over de heuvels hing, noemde hij het Aotearoa, het land van de lange witte wolk. In 1642 noemde Abel Tasman de eilanden naar een Hollandse provincie Nieuw Zeeland. Tegenwoordig is het een paradijs voor avonturiers, wandelliefhebbers én fans van Lord of the Rings. Ik ben alle drie en daarom loop ik hier de komende zes weken zeven wandelpaden en één IML.

Dit is deel acht: de Heaphy Track (deel 1)

Dag 1: Brownhut – Saxonhut, 30 km

Voor de Heaphy Track staat vier tot vijf dagen. Ik begrijp niet goed waarom, want ik doe het in 2,5. Lange dagen, dat wel, maar het gaat.

Vanwege de afstand sta ik vroeg op in de Brownhut aan het begin van het pad. De wolken hebben net hun roze kleur verloren als ik de gezellige hut met zijn haardvuur verlaat en mijn eerste stappen zet op het pad langs de Brownrivier.

Niet veel verder is een stevige brug en steek ik de rivier over. Het pad is een breed gravelpad en voor de verandering hoef ik me geen zorgen te maken om een verzwikte enkel als ik eens om me heen wil kijken. Voorlopig is er nog niet veel te zien, want het pad slingert langs de bergwand door het bos. Het stijgt, maar zo geleidelijk dat ik het nauwelijks merk en nooit buiten adem raak. Het bos verandert voortdurend van karakter, nu eens donker met boomvarens, dan weer een licht, open woud van stammen en groen. Voor het eerst kom ik bankjes tegen, strategisch geplaatst op plekken waar een opening in de bomen uitzicht geeft op het dal. De eerste twee loop ik voorbij, het is nog te vroeg. Als ik zin krijg in een pauze, is er natuurlijk geen bankje meer te bekennen. Gelukkig doet een grote, platte rots ook prima dienst als pauzeplek. Het dal is een zee van groene pieken. Hier geen naakte rots, de bergen hier zijn niet zo hoog dat bomen er geen heil meer in zien. Heel in de verte zie ik een paar geciviliseerde velden, maar dat is dan ook het enige teken van beschaving. Zo heb ik het graag.

Bellbird

Gesterkt door een paar handjes rozijnen pak ik de route weer op. Pas na een tijdje valt me op dat ik voor het eerst op een Great Walk geen hermelijn - of buidelrat-vallen zie. Uit de vogelrijkdom blijkt dat er in het verleden toch wel het nodige is gedaan aan ongediertebestrijding. Fantails komen nieuwsgierig kijken, tui's zingen naar elkaar en er is een piepklein, kogelrond grijs vogeltje dat voor mijn voeten opvliegt. Dat moet de grey warbler of de rifleman zijn. Heel in de diepte hoor ik het gerommel van een rivier, de Aorere. Het pad volgt vanaf grote hoogte zijn loop door het dal.

Pas als we om een berg heen draaien, merk ik opeens hoe stil het is zonder het geluid van water. Dan hoor ik het geluid van een motor, iets wat ik hier beslist niet had verwacht. Het blijkt een ranger op een met gereedschap beladen quad te zijn, die zich moeizaam omhoog werkt naar de plek waar aan de track wordt gewerkt. Na ongeveer anderhalf uur is er een afslag naar Shakespeare Flats, maar ik loop door naar de Aorere shelter.

Zelfs voor iemand die zoveel van bos houdt als ik, is nu wel zo'n beetje de limiet bereikt van wat ik op kan nemen. Ik geniet nog steeds, maar kijk uit naar wat Nieuw Zeeland nog meer te bieden heeft. Toch sta ik even stil als ik een klimplant ontdek die

prachtig rood bloeit. Een bellbird, een groen vogeltje met gele streep op zijn vleugels dat zo mooi kan zingen, gaat de bloemen af en zuigt de nectar op met zijn gekromde snavel.

Vleesetende slak

Vlak voor de Perry Saddle Hut is een zijpaadje naar Flanagan's Corner, een uitzichtpunt over de Aorere-vallei en met 915 meter het hoogste punt van het track. Dat je er nog een flink stukje voor moet klimmen, is dan weer een kleine tegenvaller. Over boomwortels en rotsen werk ik me omhoog, tot ik bij een picknickbank kom. Het is een briljante plek om te lunchen, maar nog steeds aan de vroege kant. Bovendien word ik afgeleid door de prachtige regenboog aan de overkant van het dal. Die kan niet worden veroorzaakt door de bescheiden waterval die ik tussen het groen zie. Blijkbaar zit er water in de lucht. Aan mijn rechterhand zie ik de hut liggen. Niet eens zo heel ver weg, merk ik verheugd. Op de open punt koelt de wind me snel af en na een paar foto's zoek ik de beschutting van de

bomen weer op. Terug op het pad loop ik snel op de hut af. Ter aanmoediging staat er op 1 km van de hut een markering. Dat die vergezeld gaat van een bordje met eens slak erop, zou je verkeerd kunnen opvatten als je niet weet dat de vleesetende slak Powelliphanta hier voorkomt. Blijkbaar is dat een soort mascotte. Jakkes.

Om half één ben ik dan bij de hut. Het is behoorlijk rap gegaan en ik heb wel een pauze verdiend. Uit mijn rugzak diep ik enkele muesli-repen op en vanaf het terras, lekker uit de wind, laat ik het me goed smaken. Mountainbiken is hier blijkbaar ook toegestaan, maar tot nu toe ben ik nog geen fietsers tegengekomen. Terwijl ik me buig over een sudoku begint het te miezeren. Voor de zekerheid pak ik mijn rugzak in de regenhoes, maar het is niet ernstig genoeg om mezelf ook in te pakken. Na een half uurtje vind ik het tijd om door te gaan.

Ontploffing

Volgens de gids verandert het landschap dramatisch vanaf dit punt. Dat is een tikkeltje overdreven. De eerste kilometers loop ik gewoon weer door bos, al is de kwaliteit van het pad net na de hut een stuk minder. Volop stenen, waardoor ik goed moet kijken hoe ik mijn voeten neerzet. Verwend als ik ben door de eerste kilometers valt me dit even tegen. Gelukkig wordt er inderdaad aan het pad gewerkt. Al gauw kom ik machinerie tegen, de nu lege quad, een graafmachine, een platte kar op rupsbanden. Een dikke laag grijze aarde ligt nu op het pad en dat loopt alweer een stuk makkelijker. Om een bocht staat iemand met een walkietalkie en even verderop iemand met een paar draden in zijn hand, in de klassieke pose van iemand die iets op gaat blazen. De draden steken uit een rots, die plaats moet maken voor een geul die langs het pad het water zal afvoeren.

Als ik een paar honderd meter verder ben, hoor ik het enorme gedonder van de ontploffing. Het geluid eechoot langs de groene wanden van de vallei. Misschien hebben ze wel meer opgeblazen

dan die rots alleen, want het geluid staat niet in verhouding tot die ene, redelijk kleine rots. In korte tijd steek ik drie krekken over, de Sheep, Quintina en Fawn Creek. Bij de eerste twijfel ik even, want het water staat hoog en stroomt snel. Dan gebruik ik de stapstenen in de voorde om naar de overkant te komen en uiteindelijk komt het water niet hoger dan mijn zolen. Pas aan de overkant zie ik dat er iets lager een brug ligt voor als het water echt hoog staat. Bij de Fawn Creek doe ik niet eigenwijs en loop meteen droog over de planken naar de overkant. Plotseiling maakt het bos plaats voor de Downs, een gebied waar alle voedingsstoffen uit de bodem verdwenen zijn en bomen niets meer te zoeken hebben. Alleen gras groeit hier, lang en bruin. Een hele vallei vol, glooiend alsof ik in Engeland ben. Hier jaagden de Maori al in de 16e eeuw op de Moa, een landvogel nog groter dan een struisvogel. Ook de Haast-adelaar moet hier dan zijn voorgekomen, die dan weer de adelaar met de grootste spanwijdte was en voor wie de Moa de voornaamste prooi was. Ik volg het pad naar beneden, langs een paal waaraan wandelaars hun oude schoenen hebben gehangen. De meeste zijn versleten, aan het verteren bijna, maar een sportschoen ziet er nog verrassend goed uit. Helaas is het er maar één en niet in mijn maat. Dat iemand een laarsje met een hoge hak heeft opgehangen, kan ik

me goed voorstellen. Als je daarop de Heaphy wilt lopen, krijg je er snel genoeg van. Kort daarna begin ik water te horen. Ik dacht dat ik al beneden was, maar in een diepe, steile vallei nog veel lager stroomt een rivier die ik alleen kan horen. De wanden van de vallei zijn begroeid met bomen en alleen aan de ronde vorm van hun groei zie ik hoe de rivier meandert. Even later daal ik een stukje verder naar een brug, waar ik de Cave Brook overstreek. Het water is vreemd bruin, heel anders dan het kraakheldere water dat ik tot nu toe van Nieuw Zeeland gewend ben.

Echte hangbrug

Een kilometer verder bereik ik de Gouland Downs hut. Als ik de prachtige omgeving zie, heb ik even spijt dat ik mijn planning heb aangepast en doorloop naar de volgende hut, zes kilometer verderop. Maar het is een kleine hut, zonder gas en zo te zien had ik er alleen geslapen. Zoveel privacy hoef ik nu ook weer niet.

Na een paar slokken helder regenwater trek ik de deur weer achter me dicht en zoek het pad weer op. Vrijwel meteen duikt het pad een bos in en van dit bos word ik onbegrijpelijk blij. Dit is het soort bos waar sprookjes geboren worden. Het groene licht, het mos, de varens. Het is een plaatje. Een boom blijkt een bocht verder op een overhangende rots te staan, die boven een beekje uittorent. Hier vermoed ik 's nachts het

zachtblauwe licht van gloeiwormen. Het bruine pad leidt me erdoorheen, tot ik aan de andere kant weer voor open grasland sta. Gesterkt en met verende pas trek ik de leegte weer in. Ik kom bij Shiner Brook, waar wandelaars worden gemaand om bij hoog water van de brug gebruik te maken. Ik ga even kijken bij de voorde, maar oversteken lijkt me geen haalbare kaart. Hoewel een Nieuw Zeelander een beek misschien pas serieus neemt als het water tot zijn knieën komt, zijn natte voeten charmanter in verhalen dan in werkelijkheid. Ik kies laf... eh, verstandig, voor de brug. Maar als ik aan de voet van de brug sta, begin ik me af te vragen of die keuze wel zo verstandig was. Dit is een hangbrug. Een échte hangbrug. Niet het standaardmodel met houten planken, dat leuk meeveert met je voetstappen. Dit exemplaar ziet eruit als een geïmproviseerd model dat wandelaars tijdelijk moet overzetten, terwijl het Departement of Conservation spaart voor een betere. Vier stalen kabels, bespannen met stevig gaas en om de 60 cm een ijzeren balkje vormen het loopvlak. Als leuning zijn er opnieuw stalen kabels,

met netten bespannen zodat je niet valt. Het hele ding wiebelt en zwaait en als er dit keer staat dat de maximale belasting één persoon is, geloof ik ze onmiddellijk. Wel vraag ik me af: hoe krijg je hier in 's hemelsnaam een mountainbike overheen? Ik waag de oversteek en ben blij als ik aan de andere kant weer op vaste grond sta.

Kunst

Even verderop, bij de beek met de ontoepasselijke naam Big River, staat nog zo'n geval. Dit keer ga ik er snel overheen, zwaaiend in de wind. De Saxonhut is niet heel ver meer, maar het is hier zo mooi dat ik steeds langzamer begin te lopen. Een miezerbui trekt over de Down en omdat de zon schijnt, ontstaat opnieuw een prachtige regenboog. Zoiets loop je toch niet zomaar voorbij? Talloze naamloze beekjes stromen over het pad en ik plons er vrolijk door zonder nat te worden. Langzaam klim ik het dal uit en de bomen beginnen brutaler te worden in hun ambitie naar de hemel. Langs het pad staat een oude, knoestige stam die me acuut tot staan brengt. Zó mooi. De vormen, de lijnen.

Waarom zou je nog naar het Rijksmuseum gaan als de natuur zulke kunstwerken voortbrengt?

Dan verschijnt de hut, met een prachtig uitzicht op de Downs en de bewolkte bergen erachter. Ik hoef geen spijt te hebben dat ik niet in de Goulands Down Hut verblijf. Deze is zowaar nog mooier gelegen. En ik deel hem met een Duitse wandelaarster, dus ook voor gezelschap is gezorgd.

-Rinda Scheltens- (wordt vervolgd)

Bourgondisch wandelen in België en mooie steden in Nederland

Kees en Inge lopen tochten in Nederland en in België. Ze kiezen mooie tochten waar ze soms samen, soms met vrienden gaan wandelen. Hieronder kunt u korte verslagen lezen van twee wandelingen die zij in november maakten.

Op 7 november gingen Kees en ik met wandelvereniging WIEGO met de bus naar de monumentale stad Zwolle. Kees en ik gingen om 8.00 uur van huis weg. We vertrokken om 8.30 uur en waren om 10.15 uur in Zwolle. Na een kopje koffie vertrokken we voor een wandeltocht van 15 km. Het werd een mooie en afwisselende wandeling door de stad, mooie parken en polders in de omgeving. Het weer was helaas ook wisselend: droog, buien, droog. Ook vandaag was Kees mij weer eens kwijt. Op de Grote Markt liep ik een verkeerde straat in. Gelukkig vonden we elkaar weer snel. We liepen verder en kwamen bij de Librije. We dachten daar te gaan eten, maar dat was wel duur voor ons zwerfende wandelaars! Om ongeveer 14.15 uur kwamen we weer bij het wandelhonk. Ruim op tijd voor de bus die om

16.15 uur richting Breda vertrok. Thuis konden we nagenieten van een mooie en gezellige wandeldag.

De volgende dag gingen we weer een bourgondische wandeling maken, samen met Bert en Kees. We moesten vroeg uit de veren om naar Dessel, een dorpje vlakbij Turnhout, te rijden. Dessel ligt in een mooie, bosrijke omgeving. Na de koffie besloten we in te schrijven voor de 23 km, maar bij de laatste rust besloten Kees en ik toch maar voor de 18 te gaan. Kees had helaas best veel last van zijn hand, die hij

in oktober gebroken had. Ik liet hem steeds voorop lopen, zodat hij het tempo kon bepalen. Het was een mooi wandelweekend.

-Inge en Kees Mol-

WANDELGROEP OIRSCHOT

Wandelgroep Oirschot heeft haar eerste zomerprogramma afgesloten. Vanaf begin april is er elke woensdag om 19.00 uur gewandeld vanuit Dinercafé 't Kroegske in Spoordonk met prachtige tochten in de directe omgeving.

Vanaf zondag 4 oktober starten we met een winterprogramma. Elke zondagochtend wordt er vanaf 9.30 uur gewandeld, wederom vanaf Dinercafé 't Kroegske. De te lopen afstand ligt ook nu rond de 12 km en is telkens wisselend in een van de natuurgebieden c.q. delen van de gemeente Oirschot. Af en toe zal met de huifkar naar een startlocatie gegaan worden of wordt men opgehaald vanaf een eindlocatie.

Deelname staat vrij voor alle OLAT-leden en zeker ook voor niet-leden die zo OLAT kunnen leren kennen. Niet-leden kunnen 2 keer gratis deelnemen en betalen daarna 1 Euro per keer.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid Dinercafé 't Kroegske / De Stapperij.

Vertreklocatie: Dinercafé 't Kroegske
Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot

Vertrektijd: 1/10 - 1/4: zondag 09.30 uur

Als er een OLAT-winterserietocht is, wordt er niet gelopen, maar kan deelgenomen worden aan deze tocht.

Afstand: ca. 12 km

De te lopen route wordt een dag van te voren gepubliceerd via de gratis wandelapp Endomondo en via de website & facebookpagina van Dinercafé 't Kroegske:

<http://www.kroegske.nl/feesten/activiteiten/wandelroutes>

Meer informatie: oirschot@olat.nl of
Harrie Paulissen 06-53749249
John Schepens 0499-573671

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

IML-wandeltochten

Chantonay—Frankrijk

Mourne—Castlebar Ierland

Jurbarkas -Litouwen

Vaasa—Finland

Saga—Noorwegen

Beijing—Chengdu China

Korea—Japan—Taiwan

Indonesië

Nieuw-Zeeland—Australië

Madeira

Franciscus pad Assisi—Rome

Camino de Santiago de Compostela

IJsland

Thailand

het **LoopCentrum**

DESKUNDIG ADVIES IN DE
GROOTSTE HARDLOOP- EN
WANDELSPECIALZAAK
VAN NEDERLAND!

www.hetloopcentrum.nl - 077 - 398 71 00 - Horst aan de Maas

Of u nu de Vierdaagse gaat lopen, of een rondje wandelt in het bos: het dragen van de functioneel juiste wandelschoen is een must. Een goede wandelschoen biedt demping, comfort en stabiliteit voor alle wandelingen.

Onze adviseurs werken uitsluitend met kwaliteitsproducten van bijvoorbeeld Hanwag, Meindl, New Balance en Salomon.

In de grootste hardloop- en wandelspecialzaak van Nederland vindt u uitgebreide collecties wandelschoenen voor de sportieve wandeltochten, boswandelingen of gewoon een blokje om.

Kom voor het betere schoenadvies naar het LoopCentrum!

*"Ons persoonlijk advies kan
veel klachten voorkomen
en zorgt voor meer
wandelplezier."*

Rob Driessen,
adviseur bij het LoopCentrum

WAARDEBON

het **LoopCentrum**

Bij aankoop van een paar wandelschoenen ontvangt u een paar functionele wandelsokken t.w.v. €19,95

GRATIS*

* Bij inlevering en/of vermelding van deze bon, niet geldig i.c.m. andere aanbiedingen en/of acties.

Stationsstraat 137 - 5963 AA Horst aan de Maas - 077 - 398 7100

Voor meer informatie en openingstijden kunt u terecht op www.hetloopcentrum.nl